

Duruşmanın bırakıldığı mesayen saatte mahkeme kurulu aynı gahizelerden mütepekkil Savca Hakim Md.Yzb.Yazar Değerli ve Z.Katibi Dz.Ast.Sb.Fethi Hâlis hazır oldukları halde duruşma salonuna gelindiğinde salondan dışarı çıkarılmalarına lazım görülen sanıklar hariç diğerlerinin ve sanık müdafilerinin gelmiş oldukları anlaşıldı.

Gelen sanıklar ve müdafileri yerlerine alındılar.Mahallerine kaçı açık duruşmaya devam edildi.

Karar gereğince sanık Müzaffer Oruçoğlu'nun 7.5.1973 tarihinde İst.Sıkıyönetim Ac.Savcılığı tarafından tesbit edilen ifadesi okundu.

Sanığın hazırlık ifadesine geçilmeden evvel söz istiyen sanıklar müdafilerinin den Av.Nebil Varay başkan tarafından salondan çıkarılan sanıklar hakkında bir celse için çıkarılma tedbiri alınmıştır duruşmaya 3gülden sonra devam edildiğine göre yeni bir celseye bağlanmış olduğundan ve bir celse için salondan çıkarılmıg bulunan sanıkların tekrar salona alınmaları için karar ittihazına talep ederim dedi.

Sanık müdafilerinden Durmuş Ali Aydın 'da müdafii arkadaşın talebine aynen iştirak ediyorum dedi.

Bu sırada sanıklardan Mehmet Kocabaş, Mehmetali Kılıç, Melender Durdu, Mustafa Çelen, Hasan Gülmez, Ali Yıldız, Mehmet Altınbaş, Ramza Oğuzor, Mehmet Çiçek, Abbas Üzel, Celal Bozatalı, Süleyman Durmuş ve Kenan Kassar hazırlanmış oldukları dilekçeleri ibraz ettiler dilekçeler bilahare okunup gerekli kararın verilmesi için kendilerinden alındı kayıtlara yapılip dosyasına konuldu.

Söz istiyen Ac.Savca Sanıklar vekili sayın Nebil Varay'un öne sürdüğü biçimde bir uygulama tarzına 353 sayılı kanunun getirmiş olduğu hükümler nazara alınarak yer olmalıdır cema duruşmanın bir gün içerisinde icra edilen tafabata boyunca duruşmanın aralıksız ilkeliliği genel bir kural olarak 353 sayılı kanunun 128 nci maddesinde belirtilmiştir.Duruşmanın tehir ve talikini ön gören 131 nci maddeden de anlaşıldığı gibi tehir ve talikin mutlak surette gün unsurunu içermesi gerekir bir gün içerisinde icra olunan duruşmanın iki ayr. celsesinden söz edilmes o gündü duruşma bir bütün olup 3güle istirahati ve sorumlu sebeplerle aynı gün içerisinde duruşmaya ara vermek suretiyle ortaya çıkan boşluk gün unsurunu taşımamışından tehir tanrıma içersine girmeyeceği çihatte iş bu talebin reddi ile duruşmaya devam olunması hususunda kararverilmesini arz ederim dedi.

GENELİ DİŞİNİLEME : Duruşma sabitlanımda isimleri yazılı sanıkların bu celseye mahsus olmak üzere duruşma salonundan çıkarılmaları yeni bir celseye bağlanıg olmasa nedeniyle tekrar duruşma salonuna alınmalarına dair sanık müdafilerinden Av.Nebil Varay ve Av.Durmuş Ali Aydın'ın taleplerinin,353 sayılı kanunun 128/2 nci Md.sindeki duruşma ara verilmeksizin yapılır,131/1 nci Md.sindeki tehir olunan duruşmaya zorunluluk olmadıkça 8 günden fazla ara verilmez mahiyetindeki hükümlerin açıklılıgı karşısında celsenin gün olarak kabulünün gerektiği ve esasen duruşmanın inzibatına dair aynı kanun 143/6 ve fıkrasındaki duruşmanın inzibatına baxan sanığın o gündü duruşmanın tazamına çıkarak üzere mahkeme başkanı tarafından salondan çıkarılacağına dair sarahata binaen reddine ve duruşmaya devamı ay birliğı ile karar verildi.4.12.1973

BAŞKAN

UYE

UYE

Z.KATIBİ

Sanık müdafilerinden Av.Nebil Varay tekrar söz istiyerek müvekkilim sanık Müzaffer Oruçoğlu'nun sorgu versiyedeğini beyan etmesi üzerine hazırlık soruşturması sırasında tesbit edilen ifadelerinden önemine karar verilmiştir. Dosyada söz konusu sanığın hazırlık soruşturması sırasında alınmış olan şu ifadeleri vardır.El yazısı ile yazılmış tarihsiz ifade,emniyet 1 nci Şubesinde alınmış olduğu yazılı 4.5.1973 tarihli ifadesi, Hakim Yb.Gültekin Aksudoğan tarafından alınmış 25.7.1973 tarihli,Ac.Savca Yazar Değerli tarafından 4.7.1973 tarihli ifadesi,geçen celsede verilmiş ara kararında el yazısı ile verilmiş ifadenin ve 4.5.1973 tarihinde verilmiş ifadenin 7.5.1973 tarihli ifadeden önce okunmasını karar verilmesini talep ederim dedi.

Sanık Müzaffer Oruçoğlu'nun 7.5.1973 tarihinde Ac.Savca tarafından tesbit edilmiş olan ifadesi okundu.Mahiyeti anlaşıldı.

7.5.1973 alacak - esas zabıtta dengeli

Sanık Muzaffer Oruçoğlu'nun 4.7.1973 tarihinde As.Savcılığa tesbit edilen diğer bir ifadesinin okunmasına geçildi. Okundu mahiyeti anlaşıldı.

Vaktin geçmiş olduğu görüldü.

Duruşma başlangıcında sanıklardan alınan dilekçelerin okunmasına geçildi.

Sanık Hasan Gülmez'in 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Mehmet Altınbaş'ın 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Abbas Özel'in 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Celal Bozatlı'nın 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Süleyman Dursun'un 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Kenan Kasar'ın 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Mehmet Kocabaş'ın 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık M.Ali Kılıç'ın 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Kalender Durdu'nun 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Mustafa Çoban'ın 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Ali Yıldız'ın 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Hamza Oğuzer'in 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Mehmet Çiçek'in 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Bekir Erol Biring'in 4.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Duruşmadan varestede tutulmalarına ve tahliye taleplerine dair hususların okunması sanık talepleri hakkında ne diyeceği As.Savcıdan soruldu.

As.Savcı : Duruşmadan varestede tutulma talebinde bulunan sanıklar hakkında gerekli durum mevcut olduğundan ve bu hususta daha evvelce de bazı sanıklar hakkında karar alınmış olduğundan sorguların sıralarında hazır bulunmaları kaydıyla taleplerinin kabulünü, tahliye talebinde bulunan sanıklara misnet suçların vasıf ve mahiyetleri nazara alınarak tahliye taleplerinin reddine karar verilmesini, sanıklardan Bekir Erol Biring'in tabanca evinde yapılan arama sırasında bir takım örgütsel yayın ve belgelerle birlikte ele geçirildiğinden ve adı geçen sanık hakkında henüz bir karara ulaşılmadığından mezkur tabancanın kendisine iadesine dair talebin reddine, karar verilmesini talep ederim dedi.

ŞERHİ DÜŞÜNÜLDÜ : 1- Sanıklardan Hasan Gülmez'in dilekçesinde belirttiği husus mahkemeyi alakadar etmediğinden bu hususta bir karar ittibazına mahal olmadığına,

2- Sanıklardan Mehmet Altınbaş, Abbas Özel, Celal Bozatlı, Süleyman Dursun, ve Kenan Kasar'ın dilekçelerinde belirttikleri hususlar nazara itibare alınarak mahduriyetlerine sebebiyet verilmemesi için sorguları sırasında duruşmada hazır bulunmaları kaydıyla 353 sayılı kanunun 136 ncı Md.si gereğince duruşmadan varestede tutulmalarına,

3- Tutuk sanıklardan Mehmet Çiçek, Hamza Oğuzer, Ali Yıldız, Mustafa Çoban, Kalender Durdu, M.Ali Kılıç ve Mehmet Kocabaş'ın tahliye talepleri hakkında dosyanın tetkiki ile mitekip celse karar ittibazına,

4- Sanıklardan Bekir Erol Biring'in talebinin reddine,
Tutuk bulunan sanıkların mitekip duruşma günü duruşmada hazır bulundurulmaları için Sıkıyönetim As.Savcılığına mizekkere yazılmasına ve mitekip duruşma günlerindeki davaların mevcudiyeti nedeniyle duruşmanın 11.12.1973 Salı günü saat 10.00'a telikine oy birliği ile karar verilip açıklandı. 4.12.1973

BAŞKAN

UYE

UYE

Z.KATİBİ

- Duruşmanın tehir edildiği müayyen gün ve saatte mahkeme kurulu eskisi gibi, Savcı Hakim Kd.Yzb.Yasar Değerli, zabıt katibi - Selahattin Güzeycan hazır oldukları halde duruşma salonuna geldiğinde sanıklar ve müdafilerinin yerlerine alındıkları anlaşıldı.

Yoklama yapıldı, sanıklardan Yalçın Büyükdağlı, Süleyman Yeşil, Kutsiye Bozoklar, Haydar Mecit, Hüseyin Ceviziçi, Abdurrahman Keskin ve Ali Turan'ın gelmemiş oldukları diğerlerinin geldikleri, sanık müdafilerinden avukat Abdullah Bayraktar, Necla Fertan, Nebil Varuy, Yılmaz Halkacı ve İsmail Hakkı Altan'ın gelmiş oldukları anlaşıldı.

Sanıklar ve müdafilerinin yüzlerine karşı açık duruşmaya başlandı.

Sanıklardan Adnan Köle bir dilekçesi olduğunu bildirerek bizzat okudu ve 4/12/1973 tarihli dilekçesinde iki ekini ibraz etti.

Sanıklardan Bayram Laçın, Necdet Yıldırım, Orhan Sözer, Şemsettin Akgüneyli, Ramazan Balpetek, Yusuf Ernez ve Ahmet Satın'ın hazırlanmış oldukları dilekçeler bilahere okunup gereği yapılmak üzere kendilerinden alındı.

Bu sırada sanık müdafilerinden Dursun Ali Aydın ve Erol Altıntaş'ın geldikleri görülerek yerlerine alındılar.

Sanıklardan Aslan Kılıç dava ile ilgili bir dilekçe hazırladığını ve mümkünse okumak istediğini bildirdiğinden 17 sayfadan ibaret 11/12/1973 tarihli Güner Alakoç, İbrahim Gülgeç, Aslan Kılıç ve Sami Sarı tarafından imzalanan dilekçesini okudu.

Sanık Muzafer Oruçoğlu sorgu yerine alındı. Bir evvelki celsedeki şartlar kalkmış olduğundan sorgumu yapacağım dedi.

Sanığa dava ile alakalı olarak sorgusunu yapması hatırlatılıp bizzat yazdırmasına müsaade olundu.

-Sanık Muzafer Oruçoğlu sorgusunda: İlk duruşmadan bu yana sanıklarla mahkeme heyeti arasında cereyan eden hadiseler hakkında hazırlanmış olduğum dilekçemi sorguya başlamadan evvel okumak istiyorum ve ibraz edeceğim dedi.

Sanık tarihsiz 4 sayfadan ibaret dilekçesini bizzat okudu. Dilekçe alınıp kaydı yapılarak dosyaya kondu.

Sanık Muzafer Oruçoğlu sorgusunda: Bizler tarih boyunca edilen hakların galiplere karşı giriştikleri haklı davanın günümüzdeki temsilcileriyiz. Halkımızın bir parçası olarak faşizme karşı yürütülen mücadelede gönüllü ve aktif görevler aldık. Ve geçici bir dönem için yenildik. Aslında yenilgiler kaçınılmazdı. Başarılarla yenilgilerin diyalektik birliği ve karşılıklı amansız mücadelenin gittikçe gelişen bir varlığın ifadesidir. Bizler faşizmin en bilinçli en azgın güçleri tarafından yakalandık. Sorguya çekildik ve onların tasvip ettiği cezalarla buraya getirildik. Halkımızın ve tarafsızlık iddiasında olan mahkemenin sorguların nasıl alındığını bilmesi Savcının ileri sürdüğü iddiaların ne derecede sağlıklı olduğunu gösterecektir. Faşizmin karşı gerilla gücü benim sorgumu Harbiyedeki işkence odalarında aldı. 2 ay boyunca sorguda kaldım. İlk 15 gün içinde Tunceli Jandarma Karakoluna bomba atmak, iki Jandarma erini öldürmek, Albayın evini soyma gibi

gerçekle ilgisi olmayan olayların faillerini söylemem için ağır bir işkence uyguladılar. Çırılçıplak soyarak ayaklarına zincir bağlayıp tavana astılar ve buzlu su dökerek demir çubuklarla sürekli dövüldüler. Bacaklarım morarıp şişince kollarımdan asarak aynı şekilde demir çubuklarla sürekli dövüldüm. Vücudumun her yanını kırmızı geritler halinde kan sarıldı. Türkiyede faşizmin bir insanın alt göç kapakları içine ve meme uçlarına ıssasit basıyorsa insan vücudunun en hassas noktaları na aynı anda falaka ile birlikte cereyan ediyorsa deli etmek için insan kafasını sürekli duvarlara vubuyor ve vücudu igneliyorsa bu onların güntümüzde gestapo ruhunu nasıl canlandırdıklarına ve halkın mücadelesine karşı nasıl bir mantıksız kin beslediklerini gösterir. Bana yapılan işkenceleri burada anlatmaktan açıkçası utanıyorum. Çünkü anlatılacak şeyler insan ahlakına, şeref ve haysiyetine sığmayacak şeyler. Ancak şunu söyleyebilirimki işkence neticesinde yarı komalık hale getirildim, vücudumun her tarafı uyustu, gözlerimi açamaz hale geldim. Dilim şişti ve ağırlaştı. Bir noktadan sonra işkence etkisini göstermeyince beni psikolejik olarak etkilemek için Hanife Canik, Cem Somel ve Süleyman Yeşil gibi arkadaşlara gözlerimin önünde cereyan ve falaka işkencesini uyguladılar. Hatta bir arkadaşına şahsıma küfür etmesi için cereyan yaptılar. Bir çoğu gerçeğe aykırı olan eylemleri kabul etmediğim için işkencecilerden birisi sen konuşmazsan biz konuşuruz diyerek benimle aynı bölgede galisan bir arkadaşın işkence altında alınan ifadesini değişik bir tarzda daktilo edip Savcılığa çıkardılar. Bu birinci Savcılık ifadesiydi. İki gün sonra tekrar Harbiyeye gönderdiler, aynı yerde bir buçuk ay kadar kaldım. Bir buçuk ay zarfında bana yapılan baskıları anlatmayacağım. Ancak şunu belirtmek için de tuvalete gözlerim bağlı, sırtıma bir asker binip, kulaklarımdan idare etmek suretile götürülüp getirildim. İşkencenin 55 nci gününde dosyada bulunan ve bana tek tek hatırlatılarak yazdırılan el yazması ifademi verdim. Savcı Yaşar Değerli'de ikinci Savcılık ifademi buna dayanarak aldı. O anda ne yazdığını ve bana neler sorduğunu iyice hatırlamıyorum. Ancak o andaki durumumu kendisinin açıklamasına istiyorum. Bana yapılan işkenceleri ve baskılarını ispat edemem. Fakat sırtımdaki derin yara izinin o dönemde içtiğim ilaçların ve reçetelerin Haydarpaşa Hastahane esinde tutulan raporu delil olarak gösterebilirim. Sahit olarakda Savcı Gültekin Aksudoğan yine Savcı Yaşar Değerli'yi gösterebilirim. Ben bir komünist olarak yapılan işkenceleri normal karşılıyorum. Çünkü çağımızda işkence can çekişen faşist rejimlerin halka uyguladığı şiddet politikasının bir başka kesimidir ve faşistlerin en doğan karakteridir. İşkence suçlularını şikayette edecek değilim. Çünkü bu işkence tezgahı ve kadroları hakim Devlet mekanizmasının bir parçasıdır. Benim baş vuracağım tek şikayet mercii varsa oda halkımızın bitmez tükenmez devrimciliğidir. Harbiyede yken dikkatimi çeken bir hususuda kollarım ve bacaklarıma zincire vurulduğu bir sırada işkenceyi uygulayanlardan birisinin baş ucumda duran uzun boylu, sarışın bir Amerikalıya İngilizce izahat vermesiydi.

Bütün devrimciler ve halkımızın büyük çoğunluğu bir gerçeği gayet iyi kavrar oda şudur. Egemen güçler başta komünistler olmak üzere bütün yurtseverlere işkence uygularken iki amacı göz önünde tutuyorlar

Birincisi halkın örgütlenmiş zinde güçlerini açığa çıkarıp yok etme, ikincisi ise bu örgütün militanlarına maddi ve manevi yönden güçerterek kişiliklerini yıkmak ve mahkeme kürsülerinden halkın davasına saldırılarını sağlamaktır. Faşistler inancı zayıf şahırları teslimiyete zorlamak suretiyle belki kazanabilirler. Fakat komünistler asla. Çünkü inancı sağlam olanlar ve bu yolda mücadeleye atılanlar halk yığınlarının sömürüye ve zulme karşı yükdelene bilimli kimini temsil ederler. Zorlamalar, tertipler ve işkenceler onları geriletmez bilakis bilinçlerini pekiştirir. Kendim ve mensup olduğum örgüt hakkında genel olarak şu kanıdayım. Ben Türkiye Komünist Partisi (K-L) nin bir üyesiyim. Şimdiye kadar partinin bana verdiği görevleri her komünist gibi seve seve yerine getirmeye çalıştım. Yoksul halkın çektiği acıları haksızlıkları ve insafsız sömürüyü iki yıllık mücadele hayatımda daha iyi gördüm. Mensup olduğum parti şimdiye kadar gücünü hep halktan alır Parti kadroları zulmün hüküm sürdüğü bölgelerde halkın geniş sempatisini ve maddi desteğini alarak çalıştı. Fukara halk altındaki kiminden torbasındaki ununa kadar elinden gelen her türlü yardımı bizlerden esirgemedi. Onlar bize şöyle diyorlardı. Siz zalimlerin keyfi idaresine isyan ettiniz, çoğunuz bizler için canını verdi. Bu durumda bizim yapacağımız en az şey sizleri barındırmak ve ele vermemek. Onlar tarih boyunca zalim saltanatlara karşı dişe diş mücadele verdikleri için engin seziş ve kavrayışlarıyla devrimin özünü kaba çizgileriyle biliyorlardı. Partimiz gücünü esas olarak halkın en belalı düşmanlarına karşı seferber etti. Sıkı kontrol zor tabiat şarhları ve her türlü maddi sıkıntılara fedakarca göğüs gerdi. Dişini tırnağına takarak Türkiye Komünist hareketini sağlıklı mücadelesine layık olmaya çalıştı. Partimiz faşist müteavvizlere karşı nasıl cevap verilmesin gerektiğini göstermek için en değerli iki üyesini metanetle gözden çıkardı. Sağlam bir komünist olan İbrahim Yoldaş ser ver sır verme ilkesini işkence tezgahlarında canı ile ispat etti. Bizler onların eşsiz fedakarlığı ve kararlığı karşısında saygı ile eğiliriz. Onlar hiç şüphesizki tarihin halk kahramanları listesinde şeref yerlerini aldılar. Ben esas olarak devrimci mücadeleye doğu bölgesinde katıldım. Profesyonel mücadele hayatının hemen hemen hepsi bu bölgededir. Faaliyetlerimin anlatımına geçmeden önce bu bölge halkı ile ilgili görüşlerimi ve neden burada mücadeleye girdiğimi kısaca anlatmak istiyorum. Çünkü benim devrimci mücadeleye katılmama gerçekleştiren ilk ve temel etken içinde doğup büyüdüğüm doğu halkının siyasi sosyal ve ekonomik durumudur. Ülkemizin doğu bölgesinde aynı dili konuşan ortak bir kültüre sahip ve aynı toprak bütünlüğü üzerinde zayıfta olsa iktisadi yaşantı birliğini sürdüren kapitalizmin gelişimi ile birlikte uluslaşma süreci içinde olan 8 milyondan fazla ezilen bir millet mevcuttur. Bu Kürt millettir. Yakın tarihimiz ezilen bu milletin ezen ulusun hakim sınıflarının baskı ve şiddet politikasına karşı yığınlar halinde ayaklanmasına şahit olmuştur. Abdülhamit dönemini ve öncesini hesaba katmazsak ta 1925 den bu yana aşiret reisleri, şeyhler ve ağalar önderliğinde başı bozuk bir şekilde ayaklanan ve her ayaklanmada fukara köylünün hayatına mal olan kanlı bir tarih dönemi yaşamıştır.

Türk halkıda bu kanlı terör dönemini acısını hala duymaktadır. İsyanların bastırılmasının ve bunu izleyen sıkıyönetim dönemlerinin cehennem günleri, kara günler olarak anan halk faşizmin kanlı kızı tırpanına zihninden atamamıştır. Kürt halkı istiklal mahkemelerinin bir hafta içinde karar alarak yüzlerce köylüyü gurup gurup ipe çektiğini manga komutanlarının bile istediğini istediği zaman köy meydanlarında ve derelerde kurşuna dizdirdiğini, kadınların parmağındaki yüzüğe kadar halkın malının nasıl talan edildiğini unutamamıştır. En son olarak Dersimde katledilen 70.000 ne yakın köylünün dökülen kanı onların torunlarında bile faşizme karşı kendiliğinden gelen doğal bir isyan ruhu yaratmıştır.

GEREKİ - DÜŞÜNÜLÜ: Vaktin gecikmesi nedeniyle sorguya devam edilmek üzere duruşmanın aynı gün saat 13.30'a tehirine karar verilip açıklandı. 11/12/973

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

Z. KATİBİ

Duruşmanın tehir edildiği muayyen saatte mahkeme kurulu eski- si gibi Savcı Hakim Kd. Yzb. Yaşar Değerli ve zabıt Katibi Selahattin Güzeycan hazır olmaları halde duruşma salonuna gelindiğinde sanıklar ve müdafilerinin yerlerine alındıkları görüldü.

Gelen sanıklar ve müdafilerinin yüzlerine karşı açık duruşma devam etmekte.

Bir evvelki celse gelmeyip halen geldiği görülen avukat İsmet Aygür yerine alındı.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu sorgusuna devamlı: Hiç şüphesizki doğuda Kürt halkına karşı yürütülen terörün en büyük ağırlığının en kahredici acısını yoksul köylüler çekmiştir. Onlar isyan dönemlerinde kendilerine karşı kullanılan yerli milislerle düzenli orduların kurşunu isyandan sonra ise toprak ağalarının kirbaçını yemiştir. Ve halde yemektir. Aklıma gelmişken burada bir meseleye kısaca değinmek isterim. Savcı Yaşar Değerli Türkiye'de Kürtlerin olmadığını ispat etmeye çalışıyor. Aslında kendisi de buna pek inanmıyor. Fakat biz gene kendisini Türkiyede Kürtlerin olup olmadığına öğrenmesi için Komutanı İnönüye başvurmasını sağlık vereceğiz. Çünkü İnönü Lozanda bu meseleyi Lord Kyrzonla tartışırken Kürlele Türklerin temsilcisi olarak bulunuyordu. Ayrıca o dönemin meclis tutanaklarını gözden geçirmeyi de ihmal etmesin. Kise Öğretmen Okulundan İstanbul'a geldikten sonra anti emperyalist gençlik hareketleri ve işçisınıfının fabrikalarda yürüttüğü direnişler beni büyük ölçüde etkiledi. Demir döküm işçilerinin kahramanca direnişi kendilerinden kat kat üstün polis birliklerini karıları ile birlikte omuz omuza darına dağan etmesi bana sınıf mücadelesini çetin ve amaçsız karakterini gösterdi. O dönemde işbirlikçi burjuvazinin kudurgah-güçler yoksul halkın dışı ve tırnağından biriktirerek yaptığı gecekonduları durmadan yıkıyor işçi direnişlerine dozerlerle fabrika duvarlarını yıkamak suretiyle kurşunla cevap veriyordu. Demir Döküm gizlavet, Sungurlar ve Tekstil işçilerinin kararlı ne inatçı mücadelesi bana Marksizm

Leninizmin ancak pratiğe girerek sınıf mücadelesi içinde kavranabileceğini gösterdi. Böylece halkın kurtuluş davasına hizmet etmekten başka bir çıkar yol olmadığına karar verdim. Sıkıyönetimin ilanından iki ay sonra köyünden İstanbul'a geldim. Kadırga yurdunda İbrahim Kaypakaya Yoldaş ile karşılaştım. Bana ülkemizdeki son gelişmeleri anlatarak mücadeleye profesyonel olarak katılmama önerdi. İbrahim Yoldaş'a büyük saygım vardı. İki yıldır gecesini gündüzüne katarak yorucu bir çalışmaya giriştiği. Dediklerini yapan, tuttuğunu koparan bir kişiydi. Talihaiz kararlı cesur, sabırlı ve inatçıydı. Marksizmi-Leninizmi öğrenmeye önderlik eden, beni halkın arasına seken, kaderimi halkın kaderi ile birleştiren oydu. Önerisini hemen kabul ettim. O zaman bana dediği seni doğruya göndereceğim, toprak ağalarının en yoğun, saltın en hayasızca hüküm sürdüğü köylere eğer gerçek bir komünist isen gittiğin yerden halk yağınları ile kaynaşıp onların ihtilalci kimini zalimlere karşı seferber edebilirsin. Ölçümüz gittiğimiz yerden toprağa düşen tohumlar gibi x yeşerip yeşermeyeceğimizi) ortesi sabah Hüseyin takma adla birisi ile geldi. Urfa haritasını açarak "Sizleri Siverek bölgesine göndereceğim dedi " İlk iş olarak Siverek'in sosyal ve ekonomik durumu- nu tahlil eden geniş bir rapor hazırlayacaksınız, Türkiye'deki üretim işçilerinin somut olarak tesbitini, doğru bir politika izlemek için zorunlu görüyoruz. Bu ilerde girişeceğimiz mücadelenin mayasını teşkil edeceği gibi sağlam temellere dayanması içinde şarttır dedi. Bundan sonra irtibatın Ankara'da kuracağımızı söyledi. Temmuz ayı içinde hareket ettik. Köyünlerin kurduğu, halkın susuzluktan kıvrandığı bir dönemdi. Tahminen bir buçuk ay kadar bölgede araştırma yaptık. Daha sonra raporu vermek ve durumu görmek için Ankara'ya hareket ettik. Rapor şöyleydi "Birinci olarak Urfa ovaları derebeylerin, Şeyhlerin ve ağaların zorba yönetimi altındadır. Bütün köyler bu bir avuç aç gözlü talancının mülkiyetindedir. Yüz binlerce ortakçı köylü yarı aç ve hastalıklı olarak kahredici bir sefaletin pençesinde inlemektedir. İn gibi evlerde bir kat yatağı ve kap kacağından gayri hiç bir şeyi olmayan bu köylüleri ağalar isediği gibi istediği an köyden kovabilir istediği kadar çalıştırabilir. Urfa ovalarında halka uygulanan kanun ağaların kurbacı, Şeyhlerin kerameti ve derebeylerin kurşunudur. İkinci olarak urfa ovaları halkın alın terini daha çok sömürmek için bir birinin gözünü oymaya çalışan yağmacıların kapı alanıdır. Bunlar en zalim ve en dişli olanların çevresinde toplanarak menfaat gruplarına ayrılmışlardır. Bunların en zalimleri Şeyh Kehmet Halit Gürpınar'la Kehmet Celal Kucak'tır. Politikaları "Dedikim-dedik, kestikim-kestik, kanunun kurşun politikasıdır. Her ikisinde şu mesleğin liderliği yapmaktadır. 1- Adam öldürmek, 2- Kan davalarını kışkırtmak, 3- Silahlı geteler beslemek, 4-Köylere ve hazine arazilerine zorla el koymak, 5- Kara çalmak, 6-Köylüleri angarya usulü ile çalıştırmak, 7-Köylüler adına banka kredilerine el koyarak faizcilik yapmak. Raporun ikinci bölümünde iki zalim hakkında açıklama yapılıyor. Bunlardan azılı bir köylü düşmanı olan Şeyh Halit Gürpınar'ın durumu şöyle açıklınıyordu. 14 köyü vardır gibi hazırlıkları rapor halinde hazırladım. Raporde ayrıca kan davası ve halkın ihtiyaçları ile ilgili hususlarda vardı.

Ankara'ya giderek raporu Ahmet Takma adı ile tanıdığım şahsa verdikten sonra tekrar geri döndüm. Siverek'le Ahmet Mleken'le buluştuk. Dedi. Ve ilaveten sorgumu esasen yazılı olarak hazırladım. Sorgudan sonra ibraz edeceğim dierek devamla Ankara'dan döndüğünde köylerde kanlı çatışmalar olmuş birisi kadın 3 kişi ölmüş, bu durumda işyan doğal hale gelmişti. Siverek'in kenar mahallesinde bir ev kiralandık bir ay kadar kaldık. Celal Zalek'le ilişki kurduk. Bundan sonra eğitim için Plastin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesine gönderildim. Geri döndüğümde Şeyh Halit Gürpınar'ın ve Mehmet ağanın köylüler üzerinde baskısını arttırdığını ve komandolar tarafından köylere baskın yapıldığını öğrendim. Mehmet Celal ağa bu güne kadar 20 kişi öldürmüş bir eskiyadır. Ankaradan gönderilen evli iki arkadaşı kenar mahallede kiralandığım eve yerleştirdim. Bir gün baskınla yakalanmışlar, üzerlerinde herhangi bir suç mevzuu bulunmadığı halde kendilerine ağır işkence yapılmış ve hatta hamile olan arkadaş çocuğunu düşürmüştü. Siverek polis karakolu bir işkence yeridir. Hemen hemen orada dayak yememiş bir köylü yoktur. Neticede ismini bilmediğim bir arkadaşla Siverek lisesinden teker makinesini çaldık fakat makine bozuktur kullanmadık. Ayrıca üzerinde kahrolsun zalim ağalar, kahrolsun Fazım, kahrolsun zulüm yazılı yazıları isimlerini bilmediğim şahıslarla dağıttık. Vne tesbitimize göre yüzde yüz hatta yüzyirmi üzerinden faiz veren bir tefecide bol miktar para tomsun ve faiz senedi bulunduğunu istihbar etmiştik. Ben Ziya Ulsoy ve ismini bilmediğim diğer bir arkadaşla soymak istediysekte muvaffak olamadık. Ankara'ya gittim. Döğüşte Tunceli'de Baki İççi'nin evinde İbrahim Kaypakkaya ile karşılaştık. Örgüşi içinde ihtilaflar olduğundan bahsetti. Bundan sonra Süleyman Yeşil, Ziya Aydın ve Ali Haydar Yıldızla tanıştım. Bir gün bulunduğum eve gelen Ali Haydar Yıldız teğmenin evine bomba attığını söyledi. Birlikte Tunceli'ye gittik. İbrahim Kaypakkaya ile karşılaştık. 3 müz beraber Haydaran yaylasına gittiğimizde İbrahim Kaypakkaya Şafaktan ayrılma kararını detayları ile izah etti. Ve Subat kararı isimli bir bildiri okudu, izah etti. Bizde kendisini destekledik. İbrahim Kaypakkaya bir parti kurulacağını, bunun 3 kişilik bir koordinasyon komitesi olacağını ve bilahere merkez komitesi teşkil edileceğini, partinin askeri kesimini TIKKO'ya teşkil edeceğini ve Gençlik kesiminde de Türkiye Marksist, Leninist Gençler Birliği isimli bir kolunun kurulacağını söyledi. Ayrıca Tunceli'nden benim mesul olduğumu ve Ali Haydar'ın ise asker kesiminden sorumlu olacağını bildirdi. Mayıs ayı içerisinde Tunceli'de bir çok köylerin basıldığını ve köylülere işkence yapıldığını, hatta bir asker kaçağının yakalanarak ona ağır şekilde işkence yapıldığını öğrendik. Ben sorgumu etraflı olarak yazılı hazırladım. Zapta yanlış geçen hususlar bu yazılı sorgumda açıklık kazanacaktır. Muhtar olayına gelince; bunu anlatmadan evvel bir hususu tavsif ederim. Zapta partinin 3 kişilik koordinasyon komitesinin kurulacağı yazıldı. Halbuki İbrahim Kaypakkaya partinin 3 kişilik koordinasyon komitesinin kurulduğunu ve bunun görevinin bir birbuçuk yıl içerisinde kongreyi toplayarak merkez komitesini tesbit edeceğini, tüzüğü ve programı hazırlanarak kongrede kararlaştırılacağı söylemişti ve böylece parti kurulmuş olacaktı. Muhtar olayına gelince;

İbrahim Yoldaş bu arada ihbarcı muhtaran öldürülmesi olayını açıkladı. ve hatırımında kaldığı kadarını ile durumu şöyle anlattı: "Faşizm şimdiye kadar ülkemizde yüze yakın devrimciyi yok etti. Bunların büyük çoğunluğu canlarını kahramanca çarpışarak halkın kurtuluş davasına bağışladılar. Halkımızın şüksekax (Silindi) zümle karşı yükselen öncü evlatlarınının dökülen kanları ile daha arttı. Bizler yaşadığımız müddetçe yoldaşlarımızın ve bütün yurtseverlerin faşizme karşı verdiği cesur ve kararlı mücadeleyi yürütmekle görevliyiz. Bu gün faşistlerin amacı halkımızın örgütlü gücünü kan ve ateşle bozmaktır. Faşistler bu amaca ulaşmak için bütün imkanlarını seferber ederler. Halkın sefaletini kullanarak para vadetmek suretiyle vıddanını ve gereğini paraya satan geri unsurların muhbirliğe teşvik ederler. Sinan Cemgil'in komutasındaki devrimci çeteyi bu tip muhbirlerin yardımı ile yoketmek istediler. Fakat bütününe yokedemediler. Onlar Gölbaşı dağlarında faşist mütecavizlere karşı şüksekax (Silindi) az bir kuvvetle kahramanca çarpıştık. Faşistler onların cesetlerini halka gözdağı vermek için soyarak Gölbaşının içine getirdiler. Burjuva basını bu teşhir görevini resimlerle yürüttü. Bir kaç gün sonrada muhbirlere ve mütecavizlere paralar dağıtıldı. Ama Faşistlerin ellerindeki silah ters-tepti o bölgenin köylüleri başta olmak üzere Türkiye'nin çileli halkı bu cinayeti lanetledi.

Ben o bölgede çalıştığım için halkın tepkisini bizzat yakından gördüm. Halk zalimlerin ve onların politikasına alet olan hainlerin mutlak cezalandırılmasını istiyordu. Bunun üzerine halkın bu isteğini yerine getirmek için katliama birinci derecede sebep olan ihbarcı muhtarı cezalandırmaya bizzat kendim karar verdim. Mayıs ayı ortalarında halk bizlere ihbarcının bölgede otorite kurmaya çalıştığını, kiralık adamlar bulmaya heveslendiğini ve yeni yeni kirli oyunlar çevirdiğini haber verdi. Buna göre ihbarcı muhtar : 1- İnanıcı içindeki sırf para almak için 3 devrimcinin öldürülmesinde birinci derecede sorumluydu. 2- Özel kını olan köylülerden intikam almak için onların devrimcilerle ilişki kuruyor diye gerçek dışı beyanlarda bulunmak suretiyle ihbar etme yoluna sapsı. 3- Kahvelerde, meydanlarda devrime ve devrim şehitlerine açıkça küfrediyor, bu konuda kendisini ikaz eden köylüleri ise ihbar etme tehdidi ile korkutuyordu" İbrahim Yoldaş saydığı bu sebeplerden dolayı Filistin'den gelen bir arkadaşla birlikte çevirme köyüne giderken muhtarla karşılaştıklarını, karşılaşmanın tesadüf olduğunu ve teslim alıp mağaraya götürerek öldürdüklerini açıkladı. Bir kaç gün sonra İstanbul'a hareket etti. Randevu yeri olarakta her ayın 30 zunda garajların yanındaki Tunceli kahvesini verdik. Eylül ayında ben Siverek'e, Ali Haydar Yoldaş ise Tunceli'ye gittik. Siverek'ten Seyithan Dokay'ı bulduk. Siverek bölgesindeki çalışmalarını görüştük. Silahımız olmadığını fakat kendisine 3-4 adet dinamitten yapılmış bomba gönderebileceğimizi bildirdik ve ayrıldık.

Düzgün dağında Ali Haydar Yıldız'la buluştuk. Yanında Diyarbakır'dan tahliye olan Ziya Aydın ve Baki İnci vardı. Her ikisiyle de mücadeleye profesyonel olarak katılıp katılmama konusunu görüştük. Ziya Aydın kararsız ve çekingen davrandığı için Ali Haydar'la birlikte örgüte alınmasının sakıncalı olduğuna karar vererek her ikisini de

Tunceli'ye gönderdik. Bundan sonra Ziya Aydın'ı bir daha görmedim. Bir müddet sonra İbrahim Yoldaş'ın İstanbul'dan getirdiği çemalara bakarak Ali Haydar'la birlikte 3 adet savunma bombası yaptık. Tokyo lastiğinden yapılma dağgalarla 200 kadar afiş bastık. Ali Haydar, Seyithan Dekay'a vermek üzere iki bombayla bir dinamiti Siverek'e getirdi. Bir miktar afişide giderken Tunceli'de Eski İşçi'ye vermek üzere yanına aldı. Fakat sonradan bu afişlerin verilmediğini öğrendim. Ali Haydar bir kaç gün sonra geri döndü. Bomba ve afişleri teslim ettiğini söyledi. (Tunceli'de dağıtılan afişler)

Yanılmıyorsa Ekim ayında Ali Haydar Tunceli'ye gitti. Geldiği zaman bana bazı hadiseleri açıkladı. Buna göre 1- Tunceli'de yakalanıpta polis karakoluna götürülen bütün devrimcilerle emniyet müdürünün falaka, meydan dayığı ve elektrik işkencesi uyguladığını, 2- Polis karakolunda halka dayak atıldığını, Ali İşçi'ye erkeklik organlarından ve vücudunun çeşitli yerlerinden elektrik verilerek sebepsiz yere esiyet edildiğini, Ali İşçi'nin hastalandığını ve serbest bırakıldığını, Emniyet müdürünün tam bir gestapo şefi gibi davrandığını anlattı.

Bu gestapo şefinin yola getirilmesi için dinamitle ihtar edilmesini önerdi. İhtar edilmediği takdirde daha geniş tutuklamalar yaparak bunlar üzerinde de işkence uygulayabileceğini belirtti. Ayrıca sivil guruplar kurarak gereksiz yere söylentilere bakarak bir çok köylüye mahalli karakollarda dayak attığını belirtti. Ben İbrahim Yoldaş'ın gelmesine kadar Tunceli bölgesinde hiç bir harekete girilmemesini, çünkü böyle bir hareketin İbrahim'in randevusunu tehlikeye sokabileceğini, aynı zamanda faşistleri bu tip bir hareketi yeni tahliye olanlara yükleyebileceklerini söyledim. Aralık ayının 30 nda İbrahim Yoldaş Düzgün dağına geldi. Çalışmalarımıza öznel olarak raporunu istedi. Daha dinamik ve halkla daha sıkı bağlar kurarak propaganda ve ajitasyona ağırlık verilmesi gerektiğini söyledi. Tunceli çapında halk üzerinde yürütülen geniş terör hareketinin yoksul köylülere tesbir edilmesi gerektiğini belirtti. Bu arada Uğmuş emniyet müdürü ve karakolu dinamitle ihtar edilmesi kararını aldık. Ali Haydar Yıldız gönüllü olarak bu görevi yüklendi. Ocak ayının ikisinde bir savunma bombası (Kendim'in yaptığı) birde dinamit alarak geceleyin tek başına Tunceli'ye hareket etti. Bu Ali Haydar'ın gönüllü olarak üzerine aldığı ve kendisinin zalimlere karşı yükselen kininin bir neticesi olduğunu belirtti. İki gün sonrada Süleyman Yeşil'le birlikte geldiler. Gece saat 02.00 de dinamiti Süleyman Yeşil'in lojmanın önüne, bombayı ise kendisinin karakolun karanlık bir odasına attığını söyledi.

Bunun üzerine kıs olduğu için yaza kadar köylerde barınmaya karar verdik. Bu bizim halkla daha sıkı ilişkiler kurmak ve halkın bizi barındırmak istediğinin bir neticesiydi. Ben ve Süleyman Yeşil'in Haydaran bölgesinin köylerinde, İbrahim'le Ali Haydar'ın da Naziye bölgesinde kalmalarına karar verdik. Olağan üstü durumlar için irtibat noktası olarak da Haydaran'daki Vartilik köyünü teabit ettik ve dağıldık.

Ben ve Süleyman Yeşil köylerde 10-15 gün kadar kaldık. Daha sonra aramızın yapılması ihtimalini gözönünde bulundurarak yanımıza erzak alıp Vartilikteki Boçköme yerleştik. Aslında halk bizim dağlarda sığınmamıza taraftar değildi. Bu bizi kendilerinden biri olarak görmenin

ve mücadeleimize derin bir sempati beslemelerinin bir sonucu idi. Burada 4-5 gün kadar kalmıştık ki bir gece vakti İbrahim Yoldaş'la Ali Haydar Yoldaş Köme geldiler. Niçin geldiklerini sorduk, bizden ayrıldıktan sonra Karakoçan köylerine geçtiklerini, bir yıldan beri köylülere dayak atmakla tanınmış bir çavuşun köylülerinkendilerine şikayet ettiğini, Çavuşun mezhepçiliği körüklediğini, Alevi köylüleri mutlaka falakadan geçirdiğini, babası yaşındaki köylülerin bıyıklarını yolduğunu, rüşvetçi olduğunu ve çevrede köylü düşmanı olarak tanındığını anlattılar.

Bunun üzerine Ali Haydar'la birlikte karar alarak çavuşun bir bombayla ihtar edildiğini ve ihtar hareketine Ali Haydar'la İbrahim Halil Akyol'un katıldığını açıkladılar. Olaydan sonra yakalanmamak için bu tarafa geçmek zorunda kaldıklarını belirttiler. Ertesi günün gecesi nöbet mekanizmasını ikişer saat ayarlayarak yaptık. Son nöbet Ali Haydar Yıldız'a kaldı. Bulduğumuz köy buzlu tepelerin etegindeydi. Sabahın alacağı karanlığında otomatik tüfeklerin seri atışlarıyla uyanık. Teslim ol çağrısı yapılmadan ilk anda nöbetçi öldürüldü. Bu daha önce planlanan tam anlamı ile bütün arkadaşları imhayı amaçlayan bir baskındı. Ben bir bomba aldım. Fakat hatırlamıyorum ama İbrahim Yoldaş'ın kırmayı aldığını sanıyorum ve derhal Kömenden çeşitli istikametlerde olmak üzere dağıldık. Kuşatma yarım daire halindeydi. Ovacık kesimi kuşatılmamıştı ve çok zayıf bir kuşatmaydı. Yarım dairenin tesadüf olarak açık kalan bölümünden hızla uzaklaştık. Fakat yoğun bir ateş altında yere yatmak zorunda kaldık. Ben yuvarlanarak derhal dereye indim. Sanırım bir metre kadar kar vardı. Faşistler dere inemediler. Çünkü korkunç bir uğurum vardı. Fakat dereye bomba atarak tüfeklerle sürekli tarayarak beni bir buçuk saat kadar buzlu dere suyu içinde oyaladılar. Ve teslim olmaya zorladılar. Dereye atılan bombaların şarapnel parçaları isabet etmedi. Yanımda kibrit olmadığı için bombayı kullanamadım. Zaten göğsüme kadar buzlara gömüldüğüm için fişil islanmıştı. Daha sonra izimi kaybederek uzaklaştım. İki gece dağlarda kaldıktan sonra Mazgirt köylerine gittim. Ayağım burkulduğu için topallıyordum. Bu bakımdan köylerde tam iki aya yakın bir müddet kaldım. Mart ayının sanırım ortalarına doğru İstanbul'a geldim. İstanbul Komitesi bir kaç gün sonra beni Malatya'ya gönderdi. Malatya köylerinde kalmamın daha uygun olacağını bildirdiler. Malatya'ya geldiği zaman buradaki arkadaşların yakalandığını öğrendim. Yine aynı günlerde Şehremini'deki evin basıldığını ve geniş tutuklamaların olduğunu okudum. İstanbul'a geri dönmemin sakıncalı olacağına karar vererek tahminime göre Nisan ayının ilk haftasına kadar Malatya'da bir otelde kaldım. Param bitince İstanbul'a dönmek zorunda kaldım. İsmail Doğan'ı buldum ve buradan Altıntepsidedi eve gittim. ~~xxxxxx~~ Cem Somel'in İzmir'e gittiğini öğrendim. Esenlerdeki evde Şehremini baskınını lanetleyen bir bildiri kaleme aldım ve İsmail Doğan aracılığı ile basılıp dağıtılmasını sağladım. Bu arada gelişen son olaylar üzerine TIKKO'nun kararnamelelerini, hedeflerini ve disiplin ilkelerini taslak olmak üzere hazırladım. Sanırım 5-6 gün sonrada Cem Somel geldi. Bunu takip eden günlerde bekçi olayını duydum. Örgütten iki arkadaşın ~~xxxxxx~~ (SİLİNDİ) bildiri ve afiş dağıtmak için gece saat 2 de sobağa çıktığını, bekçiler tarafından durdurul-

mak istendiğini, arkadaşların durmadığını, daha sonra bekçilerin ateş açtığını, arkadaşların da bir müddet koştuktan sonra bunlara cevap verdiğini, ölen ve yaralanan olmadığını duydum. Ertesi gün gazetelerde gerçek durumu öğrendim. Aynı günlerde ben bekçi olayı üzerine bir bildiri yazdım. Ancak bu bildiri basılıp dağıtılmadı. İçinde bulunduğumuz şartlar bu görevi aksattı. Çünkü hem kadroların geniş ölçüde tutulması hem örgütün maddi bakımından sıkıntıya düşmesi bu bildiri dağıtımını aksattı. Bekçi olayı ile ilgili benim kendi görüşüm. Sudur; şimdiye kadar faşizm bize karşı hep imha politikası uyguladı. Onlar sürekli saldırır, bizler ise sürekli savunma halinde kaldık. Teslim ol çağrılarını yapılmadan ve teslim olmaya zorlanmadan üstün kuvvetlerle çelik yelekli, temsonlu robot adamlarla etrafı kan ve ateşe boğdular. Netice olarak bizler son anda zorunluluk olmadıkça teslim olunmaması kanaatine vardık. Bu şartlarda aranan iki militanın bekçilerin dur ihtarına uymayacağı ve kurşuna kurşunla cevap vereceği açıktır. Çoluk çocuğunun nafakası için faşizmin saldırganlık politikasına bilinçsizce hizmet eden ve bu yolda canını veren bacağından yaralanan bekçilerin durumu hiç şüphesizki bütün örgüt militanlarını üzmiştir. Bizler Komünistiz. Bizlerin yüreği ev basan, çoluk çocuk demeden ortalığı kana beleyen (ki bunun örneği vardır) temsonlu ve çelik yelekli faşistlerin ve onların yöneticilerinin yüreği gibi katı değildir. Bunun böyle olduğunu onlarda bilir. Bekçi olayından sonra Fikirtepe baskını oldu. Ardından Süleyman Yeşil yakalandı. Birbuçuk gün sonrada gece saat 01.00 sularında Esenlerdeki ev basıldı. Polis teslim ol çağrısı yapmadan biz uykuda iken evin pencerelerinden içeri gaz bombaları attı ve ateş açtı. Karşı koymadan teslim olduk. Polisin gayesi açıkça söylemek gerekirse bizi imha etmektir. Fakat zifiri karanlıkta kimliklerimizi tesbitinde ve yanında bulunan halktan birisinin evinin basılmasından tereddüde düştü. Özellikle benim kimliğimi tesbit edemedi. Dışarı çıktuktan sonra kız arkadaşına adice sarkıntılık yaptılar. Yaşasın Faşizm diye bağırmanın için 10-15 dakika kadar temson dipçikleriyle dövüldük dedi. İlaveten zapta bazı hususlar yanlış geçti. Sorgumu yazılı olarakda hazırladım. Yazılı sorgum hadisenin daha doğru yazılmış şeklidir diyerek 24 sayfadan ibaret tarihsiz yazılı sorgusu alındı. Kaydı yapılarak dosyaya kondu.

Vaktin gecikmiş olduğu anlaşıldı.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ: 1- Duruşma zaptınının 38 nci sayfasında isimleri yazılı olan sanık talepleri hakkında mütaakip celse karar ittihazına,

2- Bir evvelki celse talepte bulunan sanıklardan Hamza Oğuzer ve Mustafa Çoban'ın tutuklu kaldığı süreler nazara alındığında ileride mağduriyetlerine sebebiyet verilmemesi için TAHLİYELERİNE ve başka bir suçdan dolayı tutuklu veya hükümlü bulunmadıkları takdirde serbest bırakılmaları için Sıkıyönetim As. Savcılığına müzekkere yazılmasına,

3- Sanıklardan Mehmet Gökçen, Ali Yıldırım, Kalender Durdu, Mehmet Ali Kılıç ve Mehmet Kocabaş'a müsnet suçların vasıf ve mahiyetleri nazara alınarak henüz tutuklama sebeplerinin devam etmekte olduğu kanısına varıldığından tahliyelerine dair taleplerinin REDDİNE,

4- Tutuk bulunan sanıkların duruşma günü hazır bulundurulmaları için Sıkıyönetim As. Savcılığına müzekkere yazılmasına ve sorgu-

lara devam edilmek üzere duruşmanın 12/12/973 günü saat 10.00 tehirine
eybirliği ile karar verilip açıklandı. 11/12/973

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

Z. KATİBİ

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Duruşmanın tehir edildiği mayyan gün ve saatte mahkeme kurulu eskisi gibi Savcı Hakim Md.Yzb.Yazar Doğan ve Zabıtta Da.Ast.Şb.Fethi Edis hazır oldukları halde duruşma salonuna gelindiğinde sanıklar ve müdafilerinin yerlerine alındıkları görüldü. Yoklama yapıldı.Şanıklardan Kutube Beşoklar, Hanife Canik, Haydar Kocit, Hesiyyir Cevizci, Bekir Erol Biring, ve Abdurrahman Keskin hariç diğerlerinin kaza sanik müdafilerinden Av.Abdullah Bayraktar, Yursun Ali Aydın, Zehra Ünal ve Nebil Varay'un gelmiş oldukları anlaşıldı.

Selen serakler ve müdafilerinin yalalarına karga açık duruşmaya devam edildi.

Davaye tetkik edildi.Şanıklardan Muzaffer Oruçoğlu'nun sorgusunun tesbit edilmiş olduğu anlaşılmakla mevcut ifadelerinin okunmasına geçildi.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu'nun 15.7.1973 tarihinde As.Savcılığa tesbit edilen ifadesi okundu. *7.5.973 değişikliği*

Bu sırada gelen görevli seraklardan Aslan Kalış'ın bir dava dolayısıyla ve şahit sıfatıyla istediğini bildirdiğinden salondan çıkarılması misade edildi.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu'ndan soruldu. Okunan ifadesin büyük bir kısma doğrudur ancak As.Savcıya el yazımıla ayrıca ifade vermişim bu ifadenin koordinasyon komitesi-ne (T.K.P.H.L.) seçildiğine ve buna kabul ettiğine dair kısma doğru değildir. Bir de İstanbul'dan Cem Somel ve İsmail Doğan'ın sorumlu olduğu hususu doğru değildir fakat Savcıya bunu ben söyledim ancak başka şartlarda kaldığından böyle söyledim dedi.

Sanığın 4.7.1973 tarihinde As.Savcılığa tesbit edilen diğer ifadesi okundu. Mahiyeti anlaşıldı.

Vaktin geçmesi olduğu görüldü. Bu sırada söz isteyen sanik müdafilerinden Av. M. Yursun Ali Aydın bir dilekçe mevcut olduğunu tahliyeyle dair olduğunu okunmak istediğini bildirdi tahliye talebine dair 12.12.1973 tarihli 5 maddeden ibaret dilekçesini okudu ve imza etti.

GENELİ DÜŞÜNÜLDÜ : "orgünlere devam edilmek üzere duruşmanın aynı gün saat 14.00 de tahirine karar verilip açıklandı. 12.12.1973

BAŞKAN

UYE

UYE

Z.KATİBİ

Duruşmanın tehir edildiği mayyan saatte mahkeme kurulu eskisi gibi iddia mahkemesinde Hakim Md.Yzb.Yazar Doğan ve Z.Katibi Da.Ast.Şb.Fethi Edis hazır oldukları halde duruşma salonuna gelindiğinde bir evvelki celse hazır bulunan sanıklar ve müdafilerinin yerlerine alındıkları anlaşıldı.

Sanıklar ve müdafilerin yalalarına karga açık duruşmaya devam edildi.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu okunan ikinci Savcılık ifadesi emniyette tesbit altına alınan ifadesinin genişletilmiş bir şekildedir Savcılığa getirildiği zaman kontrolden çıkıp bir derecede iddia mahkemesinde el yazımıla bir kısımda yazım ve Savcı tarafından emniyette alınan ifadenin de nazara alınarak genişletilmiş bir şekilde bu ifade yazıldı ifadesi kabul etmiyorum inanın dışında alınmıştır dedi.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu'nun emniyette tesbit edilen 4.5.1973 tarihinde tesbit edilen ifadesi okundu.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu'nun emniyet ifadesinin 16 ncı sahifesine kadar davalla alakalı olan yönünün okunması sırasında sanıklardan Aslan Kalış söz istiyerek emniyet te alınan ifadenin okunması usule aykırıdır bir sanığın yalnız Savcılığa tesbit edilen ifadesi ikrarına delil olarak okunur bu itibarla okunmasını talep ediyorum dedi.

GENELİ DÜŞÜNÜLDÜ : Sanıkların emniyetçe tesbit edilen ifadeleri dava ile alakalı görülüyor olduğundan bu ifadelerin de okunmasına oy birliği ile karar verilip açıklandı. 12.12.1973

BAŞKAN

UYE

UYE

Z.KATİBİ

Sanık Muzaffer Oruçoğlu'nun ifadesinin dava ile alakalı görülen 16 ncü sahife-

sinden itibaren okunmasına devam edildi. Okunan ifadenin 35 nci sahifesine geldiğinde vaktin gergin olduğu anlaşıldı.

Bu esnada sanıklardan Kalendar Durdu süz istiyerek 4.12.1973 tarihinde varmış olduğu dilekçe ile tahliyemi ve devamın ayrı görülmesini talep etmişim tahliye talebim red olmasına rağmen devamın ayrı görülmesi hususunda herhangi bir karar verilmemiştir bu hususta da karar verilmesini talep ediyorum ve sorgusuna da öne alınmasını istiyorum dedi.

Sanık vekillerinden Av. Nebil Varay süz istiyerek müvekkillerimizden Hüseyin Açıkgöz misret suçun mahiyeti ve T.C.K.nun 55 nci Md.sinin uygulanması gerektiği nazarı itibare alınarak tahliyesini talep ediyorum dedi.

Sanık Hamza Oğuzer'in 12.12.1973 tarihli dilekçesi okundu. Mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Bayram Leçin'in 11.12.1973 tarihli ve bir evvelki celse ibraz ettiği dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Orhan Özer'in 11.12.1973 tarihli ve bir evvelki celse ibraz ettiği olduğu dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Cemsettin Akdınaylının bir evvelki celse ibraz ettiği 11.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Nezahan Balpetek'in tarihiz olup bir evvelki celse ibraz ettiği dilekçe okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık İsmet Şatan'ın bir evvelki celse ibraz ettiği olduğu 11.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Yusuf Ermez'in 11.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Neadet Yıldırım'ın 11.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Tahliye talepleri ve sanıklardan Hamza Oğuzer'in duruşmadan varesto tutulması hakkındaki ne diyeceği As.Savcıdan soruldu.

As.Savcı sanıklardan Kalendar Durdu'nun davasının ayrılmasına dair talebi haklı ve yerinde değildir zira Ergüt faaliyetlerinin belli bir bölümüne kota miktarda bu itibarla davasının ayrılması talebinin reddini, sorgusunun öne alınmasına dair hususu mahkememin takdirine bırakıyorum. Sanıklardan Ziya Aydın müdafii Av. Dursun Ali Aydın'ın talebi de yerinde değildir esasen taleplerinde objektif bir sebep yoktur daha ziyade sanığın ağıyayı dümesinin tesiri altında kalarak yapılmış bir taleptir 4.Ocak.1973 günü meydana gelen patlama olayından sonra ifadelerine miracaat edilen Hüseyin Açıkgöz ve Hayrettin İpek'ten Ziya Aydın'ın da bu olayla ilgili itirak ettiği anlaşılmıştır. Herne kadar beyanına dağıtılma hadisesine itirakı olmalıdır. Baki İçginin beyanından anlaşılmış ise yine aynı şahsan beyanından sanık Ziya Aydın'ın 30.Ekim.1972 tarihinde dönerik Mazaffer Oruçoğlu'na götürüldüğü anlaşılmaktadır. Yarı dönüğü iddia edildiği gibi patlama hadisesinden sonra olayıyı daha evveline gitmektedir sanık Ziya Aydın arandığından 9.12.1972 tarihinde radyoda ilanından sonra ağıyayı Av.Dursun Ali Aydın tarafından

11.12.1972 günü savcılığa getirilip teslim edilmiştir ve hakkındaki soruşturmaya başlamıştır ancak Savcılığa intikal eden bir soruşturma dosyasında hakkında nevout olan bir gıyabi tutuklama kararı nedeniyle ayrıca talepte bulunulmaksızın bu kararın vicesiyle geçirilmesi istemi ile mahkemeye intikali sağlanmış ve adı geçen sanık tutuklanmıştır anlatıldığı üzere nedenlerle sanık Ziya Aydın'ın tahliye talebinin reddini, kota tahliye talebinde bulunan sanıklardan Yusuf Ermez hariç diğer sanıkların da tahliye taleplerinin reddine karar verilmesini ve keza daha evvel aynı yönde alınan kararlara uygun olması bakımından Hamza Oğuzer'in duruşmadan varesto tutulmasına dair talebinin kabulünü talep ederim dedi.

Sanıklar vekillerinden Av. Nebil Varay süz istiyerek As.Savcı Asher kesimi kendi bünyesi içinde ayrı bir Ergütür ama ayrı bir dava açarak için buraya getirdik bu husus kısce önemli bir sabte geçirilmesini talep ederim dedi.

GRUBU DÜŞÜNÜLDÜ : 1- Sanıklardan Adnan Kala'nın talepleri hakkında bir karar itihazına mahal olmadığına,

2- Sanıklardan Kalendar Durdu'nun davasının tefriğine dair talebin Ergüt faaliyetlerinin bir bölümüne itirak etmiş olması iddiası ile mahkemeye sevk sildiğinden reddine,

3- Sanıklardan Hamza Oğuzer'in dilekçesinde belirttiği hususlar nazara alınarak ve mahkemeye bu hususta evvelce alınan kararlar da göz önünde tutularak sorgusu sırasında duruşmada hazır bulunması kaydıyla 353 sayılı kanunun 136 nci Md.si gereğince duruşmadan varesto tutulmasına,

4- Duruşma zabtında isimleri yazılı olan ve tahliye talebinde

bulunan sanıklar ile sanık Ziya Aydın müdafii Av.Şursun Ali Aydın'ın tahliye talebi hakkında talepte bulunan sanıkların toplu ve zamanın darlığı nedeniyle detaylı bir tetkikat yapılamaması olduğundan iş bu talepler hakkında mitakip duruşma günü karar ittihezine ve duruşmanın 18.12.1973 Salı günü saat 10.00 'a tehirine oy birliği ile karar verilip açıklandı.12.12.1973

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

Z.KATİPİ

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Duruşmanın tehir edildiği muayyen gün ve saatte mahkeme kurulu eskisi gibi, Savcı-Hakim Kd.Yzb.Yaşar Değerli, ve zabıta Selâhattin Güzeycan hazır oldukları halde duruşma salonuna gelindiğinde sanıklar ve müdafilerinin yerlerine alındıkları görüldü.

Yoklama yapıldı, sanıklardan Mukaddes Erdoğan, Celal Erdoğan, Bekir Erol Biringç, Abdurrahman Keskin, Muhsin Canik, Kenan Kasar, Kutsiye Bozoklar, İhsan Uçar, İzzet Oğuz, Hanife Canik, Haydar Mecit, Hüseyin Cevizçi, Hamza Oğuzer ve Hasan İlder hariç diğerlerinin ve sanık müdafilerinden avukat Abdullah Bayraktar, avukat Nebil Varul, Ali Erdoğan ve Necla Önay'ın gelmiş oldukları anlaşıldı.

Sanıklar ve müdafilerin yüzlerine karşı aleni duruşmaya devamla dosya tetkik edildi. Duruşma zaptı 49 ncu sayfada birinci savcılık ifadesinin alınış tarihinin 7/5/1973 olduğu halde sehven 15/7/1973 olarak yazıldığı bu ifadenin sanık Muzaffer Oruçoğlu'na ait olduğu ve yine 12/12/1973 tarihli celse ara kararında sanıkların çekuluğu yerine hataen topluluğu yazılmış olduğu görüldükçe hatanın asla uygun olarak düzeltilmediği taraflara hatırlatıldı. Keza 36 nci sayfada da 7/5/1973 tarihi yerine sehven 25/7/1973 tarihi olarak Savcılık ifadesinin tarihini belirtildiği görüldü hatırlatıldı.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu'nun emniyetçe tesbit olunan ve okunmasına başlanan ifadesinin 35 nci sayfaşından itibaren kalındığı yerden okunmasına devam edildi.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu'nun emniyette tesbit edilen 4/5/1973 tarihli ve 65 sayfadan ibaret ifadesinin okunması bitirildi. Mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu'ndan soruldu: Okunan bu ifadedeki beyanları kabul etmiyorum. Zira bu ifade bir çok sanıkların işkence ile alınan ifadeleri üzerine emniyetçe hazırlanıp önüne konmuş olan yazılardan dikte ederek yazdığım el yazısı ifadesinin aktarılmasıdır, doğru değildir. Esasen bundan evvel emniyette bir ifadem daha alınmıştır ve o ifadede hadiseyle alakalı hiç bir beyanım bulunmamaktadır. Birinci emniyet ifadesinde okunmasını isterim. Bu ifadenin tarafımdan okunması müsaade edilmediğinden okumadan imza etmek mecburiyetinde kaldım dedim.

GEREKİ DÜŞÜNÜLDÜ: Sorgulara devam edilmek üzere duruşmanın aynı gün saat 13.45'e tehirine oybirliği ile karar verilip açıklandı.

18/12/1973

BASKAN

ÜYE

ÜYE

Z. KATİHİ

Duruşmanın tehir edildiği muayyen saatte mahkeme kurulu eskisi gibi, Savcı Hakim Kd.Yzb.Yasar Değerli ve zabıt katibi Salihattin Güzeycan hazır oldukları halde duruşma salonuna gelindiğinde sanıkların ve müdafilerden avukat Abdullah Bayraktar'ın yerine alındıkları görüldü.

Sanıklar ve müdafinin yüzlerine karşı açık duruşmaya devam olundu. Sanıklardan Mehmet Kocabaş 18/12/973 tarihli dilekçesini ibraz etti. Dilekçe okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Mustafa Çoban 18/12/973 tarihli dilekçesini ibraz etti alınan dilekçe okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu'nun dosyada mevcut bulunan tarihsiz el yazısı ile yazılmış olan ifadesinin dava ile alakalı kısımlarının okunmasına geçildi.

Bu sırada geldikleri görülen sanık müdafilerinden avukat Nebil Varuy, Avukat Durmuş Ali Aydın, Avukat Zehra Önel ve avukat Ali Erdoğan yerlerine alındılar.

Yazılı ifade okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu; okunan ifade bana aittir. Kendi el yazıyla yazdım. Bu el yazması ifadesi daha evvel okunan emniyet ifadesinin daha genişletilmiş şeklidir yanlış yazıldı. Emniyetçe tesbit edildiği bildirilen ve okunan ifade bu el yazısı ifadesinin genişletilmiş halidir. Esasen bu el yazısı ifadesinin hazırlanıp önüme konulan yazılardan dikte etmek mecburiyetinde kaldım. Bu ifadeyi tekenceni 55 no'lu günü yazmaya başladım. Takriben bir haftada yazdım. Bu ifadeyi de anlattığım nedenlerle kabul etmiyorum. Yanlış günü ifade etmek istiyorum. Önüme konulan ayrı ayrı yazıların burada okunmasını istiyorum. Eğer bu yapılmayacaksa birinci emniyet ifadesinin okunmasını istiyorum. Çünkü 1 no'lu emniyet ifadesinde yer alan olaylar aynen son olarak alınan ifadede mevcuttur. Birinci emniyet ifadesinin bir tek kelimesi daha bana ait değildir, hazırladılar bana imza ettirdiler, kabul etmiyorum dedi.

Sanığın 8/5/973 tarihinde tutuklama mahkemesinde verdiği olduğu ifade okundu, bu ifadeye bir diyeceğim yoktur dedi.

İfadeler arasında mevcut aykırılığın giderilmesi hususunda sanıktan sorulduğunda; okunan bütün ifadelerinde hadisenin doğru olan kısmı vardır, zorla yazılmış olan doğru olmayan ve hatta bir takım kimseleri olaylara karıştıran kısımlarda vardır. Tam olarak hangi ifadenin daha doğru olduğunu kesin olarak söyleyemeyeceğim. Benim duruşma esnasında verdiğim ve yazılı olarak ibraz ettiğim sorgu haricindeki ifadelerimin %70-80 ni doğru değildir. İzah ettiğim şekilde yazdırılmıştır dedi.

Soruldu: Yazılı sorguda bizler olarak bahsettiğimiz şahıslar halkın mücadelesi uğruna yakalanıp mahkeme huzuruna getirilen şahısları kasdetmiştir. Çünkü mahkeme huzuruna getirilen her sanık açıkça kendileri hakkındaki düşüncelerini söyleyeceklerdir. Mücadele ile ilgili olmayan ise bunu açıkça izah edeceklerdir. Bu itibarla bizlerden tabiri ile bu dava ile ilgili sanıklar arasında kielerin olduğunu

sorgumda belirttiğim sanıklar hariç teker teker bildirmeyeceğim dedi.

Soruldu: Sorgumda belirttiğim şekildeki bir çoğu gerçeğe aykırı olan eylemleri kabul etmemem üzerine sen konuşmazsan biz konuşuruz diyerek kkkkkk (Silindi) benimle aynı bölgede çalışan arkadaşım (Süleyman Yeşil) işkence altında alınan ifadesini değişik bir tarzda daktilo edip Savcılığa çıkardılar. Bu birinci Savcılık ifadesiydi demiştim. Burdaki bahsedilen ifade Savcılık ifadesi olmayıp emniyet ifadesidir. Birinci emniyet ifadesi bulunup okunduğu takdirde bu husus aydınlığa kavuşur dedi.

Soruldu: 1 nci Savcılık ifadem alınmadan evvel 1 nci emniyet ifadem alınmıştı. Savcılık ifademın tesbitinden 2,5 ay kadar sonra yeniden okunan emniyet ifadesi tesbit edilmiştir. Bunu şu şekilde tavih etmek istiyorum, yakalanmadan 2,5 ay kadar sonra okunan emniyet ifadesi tesbit edilmiştir dedi.

Soruldu: Tutuklama mahkemesince tutuklanıp ceza evine gönderilmem icap ederken ceza evine gönderilmedim, yakalanmam üzerine götürüldüğüm Harbiye'deki nezarethaneye götürüldüm dedi.

Soruldu: Birinci olarak ifade vermek üzere Savcılığa götürüldüğümde konuşamayacak durumda olduğum için kendi el yazısıyla 6 sayfa kadar ifademi yazdım. Ondaki naklen zapta bazı hususlar geçirildi. Bu el yazısı ifadem olduğu gibi zapta geçmiştir ve okunan el yazması ifadem arasında değildir dedi.

Soruldu: El yazısı ifademi emniyette yazarken olayları küçük kağıtlar üzerine yazıp bana bunları irtibatlamamı ve ifadeninde 500 sayfadan aşağı olmamasını söylediler. İşkencenin 55 nci günü bana verilen notlardan da esinlenerek olayları yazılı ifadede yazdığım şekilde irtibatlamak mecburiyetinde kaldım dedi.

Soruldu: Tunceli'de Baki işçi'nin evinde Baki işçi, İsmail Erdoğan, Süleyman Yeşil, Hüseyin Tekin ve Ziya Aydın'la zaman zaman toplanıp eğitim çalışmalarını yaptık. Başkan Mao'nun Kırmızı kitabını okuduk ve Türkiye'de nasıl tatbik edilmesi gerektiği yönünde konuşmalar oldu. Hatta Şafaktan ayrılma daha doğrusu Şafakla olan aykırı düşünceler de söz konusu edildi. Ancak hiç bir şekilde Baki işçi'nin evinde Şafaktan ayrılınarak T.K.F.K.L. adlı yeni bir örgütün kurulduğu, bunun silahlı mücadeleyi benimsediği belirtilerek toplantıya iştirak edenlere bu partiye girip girmedikleri sorulmamıştır ve onlardan da girip girmedikleri yönünde bir cevap alınmamıştır. Eğitim yapılan Baki işçi'nin evinde Ziya Aydın'ı bir defa gördüm, eğitimin sonunda gelmişti, Baki işçi ile konuşup gitti dedi. Bu kadar hatırlıyorum dedi.

Soruldu: İbrahim Kaypakkaya'nın muhtarın öldürülmesi olayı ile ilgili olarak bana naklettiği hadiseyi yazılı sorgumda belirtmiştim. Bana Filistin'den gelen bir arkadaşla muhtarı öldürdüğünü söylemişti. Fakat kimliği hakkında bir şey söylemedi. Esasen fazla açıklama yapması gereksizdi dedi.

Soruldu: Hatırimda kaldığına göre Vartnik hadisesinden sonra Mart 1973 ortalarında İstanbul'a geldim. Cem Somel'le buluştum. Benî Bağcılar'daki eve götürdü. Bu evde Ahmet Muharrem Çiçek çalışıyordu. Kendisini partinin İstanbul'daki komitesinin sözcüğü olduğunu, siyasi ve

askeri durumları organize ettiğini tahmin ediyorum. Partide gizlilik ilkesi esas olduğundan komitenin diğer şahısları hakkında bana malumat verilmemiştir. Ahmet Muharrem Çiçek İstanbul'da kalmamı söyledi. Bende Malatya'ya gitmekte ısrar ettim ve gittim dedi.

Soruldu: Bekçi olayını İsmail Doğan'dan naklen duydum. Bana karşıdan iki arkadaşın bekçilerle çatıştığını söyledi. Fakat ben kim olduklarını kendisinden sorup öğrenmedim dedi.

Sanıklardan Mehmet Kocabaş ve Mustafa Çoban'ın talepleri hakkında ne diyeceği Askeri Savcıdan soruldu: Sanıklardan Mustafa Çoban'ın duruşmadan varestede tutulmasına dair isteminin evvelki kararlarda nazara alınarak kabulünü talep ederim. Sanık Mehmet Kocabaş'ın tahliye talebini ise mahkemenin takdirine bırakıyorum dedi.

Avukat Ali Erdoğan söz isteyerek müvekkillerimden İsmail Özbay ve Mukaddes Erdoğan 13/4/973 tarihinden beri gözaltı ve tutuklulukta kalmışlardır. Kendilerinin T.C.K.nun 141/1 nci maddesinde yazılı yıkıcı cemiyete girdiklerine dair hiç bir delil mevcut bulunmamaktadır haklarındaki yegane delil sol sempazitanı olmaları kararıdır. Müvekkillem Mukaddes Erdoğan ha stadır ve cezaevinde yeterli derecede tedavi görmemektedir. Mağduriyetlerine sebebiyet verilmemesi için tahliyelerine karar verilmesini talep ederim dedi.

Askeri Savcı, sanıklardan İsmail Özbay ve Mukaddes Erdoğan'ın tahliyelerine dair talebe iştirak ediyoruz. Çünkü adı geçen sanıklar TIKKO'nun silahlı faaliyet döneminde örgüte girmişler ve örgütün bildirimlerini dağıtmışlardır. Hatta sanık İsmail Özbay TIKKO yasasını kaleme alma yolunda dahi bir çalışma yapmışsa da yakalanması nedeniyle hazırlıyamamıştır dedi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ: 1- Sanıklardan Mustafa Çoban'ın dilekçesinde belirttiği hususlar nazara alınarak talebinin kabulü ile sorgu sırasında duruşmada hazır-bulunmaları kaydı ile 353 sayılı Kanunun 136 nci maddesi gereğince duruşmadan varestede tutulmasına,

2- Sanıklardan Mehmet Kocabaş, İsmail Özbay ve Mukaddes Erdoğan'ın tahliyelerine dair taleplerin tetkik ve teemmülüne,

3- Sanıklardan Ziya Aydın, Hüseyin Açıkgöz, Bayram Laçın, Ramazan Balpetek ve Ahmet Sahan'ın münnet suçların vasıf ve mahiyetleri nazara alınarak henüz tutuklama sebeplerinin zail olmadığı kanaatine varıldığından tahliyelerine dair taleplerinin REDDİNE,

4- Sanıklardan Yusuf Ernez, Şemsettin Akgüneylî, Erhan Sözer ve Necdet Yıldırım'a münnet suçların vasıflarına ve tutuklu kaldıkları sürelerine nazaran ileride mağduriyetlerine sebebiyet verilmemesi için TAHLİYELERİNE ve başka bir suçdan dolayı tutuklu veya hükümlü bulunmadıkları takdirde serbest bırakılmaları için Sakıyönetim-As. Savcılığına müzekkere yazılmasına, keza tutuk sanıkların müteakip duruşma günü hazır bulundurulmaları için müzekkere yazılmasına ve duruşmanın 19/12/1973 Çarşamba günü saat 09.30'a tehirine oybirliği ile karar verilip açıklandı. 18/12/973

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

Z. KATİBİ

Duruşmanın tenir edildiği gün ve saatte mahkeme kurulu-askisi gibi, Savcı Hakim Md.Yzb.Yaşar Değerli ve zabıt Katibi Selahattin Güzeycan hazır oldukları halde duruşma salonuna gelindiğinde sanıklar ve müdafilerinin yerlerine alındıkları görüldü.

Yoklama yapıldı sanıklardan Orhan Sözer, Nevdet Yıldırım, Nezihe Bahar, Mukaddes Erdoğan, Hanife Canik, Hüseyin Cevizçi, Haydar Mecit, Feryal Sarıoğulları, Kudsiye Bozoklar, Bekir Erol Biring ve Abdurrahman Keskin hariç diğerlerinin, sanık müdafilerinden avukat Nebil Varuy, avukat Necla İler ve avukat Abdullah Bayraktar'ın geldikleri anlaşıldı.Gelen sanıklar ve müdafilerin yüzlerine karşı açık duruşmaya devam edildi.

Sanıklardan Mehmet Ali Kılıç, Yusuf Ernez, Fehmettin Akgüneyli ile Hayrettin İpek, Raki İşçi, Celal Erdoğan, Güner Alakço ve Hüseyin Tekin tarafından hazırlanmış ve imza edilmiş 19/12/973 tarihli dilekçeler bir lahare okunup gereği yapılmak üzere kendilerinden alınıp kaydı yapılarak dosyaya kondu.

Sanıklardan Abdullahaat Muhittin Cem Somel sorgu yerine alındı. ABDULLAHAT MUHİTTİN CEM SOMEL sorgusunda: Önce emniyet ve Savcılık ifadelerimi reddettiğimi belirtmek isterim.Mahkeme heyetiniz benim emniyette ve Savcılıkta alınmış ifadelerime itibar etmemelidir. Şu sebeple dir ki; 1968 den beri devrimci ve 1971 den beride illegal faaliyet içi de bulundum.Bu süre içinde mensup olduğum hareket ve teşkilatta başka hizmet ettiğim inanca ile vargüçümle çalıştım.Beraber çalıştığım bir çok arkadaş bana güveniyor ve beni övüyorlardı.Başarılı olduğum bu faaliyette sevildiğim ve sayıldığım için git gide bağlandım Kendime güveniyordum.

Arkadaşların bana itibar etmelerinin bir sebebi de Marksist Leninist teoriyi biraz bilmem, bu konuda epeyi okumuş olmamdı.İyi propaganda yapabiliyordum.

Bu durum neticesinde Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinde (T.İ.K.P.) el üstünde tutulan fakat sıradan bir kadro iken T.Y.P.K.L. ile zamanla sorumluluklarım arttıve bir ara yöneticide oldum.Bir çok arkadaş beni devrimcilikte örnek alıyorlardı.Benimde kendime olan güvenim hat safhaya varmıştı.

Böyle bir psikoloji içindeyken yakalandım.Herkez gibi bende istenildiği şekilde ifade vermem için işkenceye tabi tutuldum.Önce yakalandığım gün emniyet 1 nci Şubede uzun süre falakaya yatırıldım.Ve saatlerde jopla dövüldüm.Ellerime, ayaklarıma ve burada söylenmeyecek yerlerime elektrik cereyanı verdiler.Saatlerce uykusuz, susuz, ayakta joplanıp dövüldükten sonra Milli İstihbarat Teşkilatına götürüldüm.Orada da istedikleri şekilde ifade vermeyi reddedince falakaya yatırıldım ve aynı anda burada söylenmeyecek yerlerim sopayla dövülmeye başlandı.Orada işkenceye dayanamadım bayıldım.İstedikleri ifadeyi vermeyi kabul ettim.

Emniyet mensupları benim önemli bir militan olduğum ve bir çok şeyler bildiğim kanaatindeydiler.Bunda, Aslan Kılıç'ın evinde ele geçeri bir çerahında payı vardı.Bu çemada ben hareketin Türkiye çapında bir

önderi imişim gibi gösteriliyormuş, öysa bu gerçekte İbrahim Kaypakka-
ya ve Aslan Kılıç'ın ilerisi için bazı örgütsel tasarılarından ibaret-
ti.

Emniyet mensuplarının benim üzerinde durmalarının bir sebebi
daha vardı. Daha önce yakalanan sanıklardan arzularını şekilde ifade
alamamışlardı. Bu yüzden emniyet mensupları öğrendikleri faaliyet ve
şahısların dışında daha bir çok olay ve şahsın izlendiğini sanıyorlar-
dı. Ben ise bir kere ifade vermeye başladıktan sonra manen yıkıldım.
Dışarda faaliyette iken bütün arkadaşlara poliste nasıl davranılması
gerektiği üzerine sürekli propaganda yapan ben, işkenceye dayanamayın-
ca bunun nasıl bir yıkım olduğu tahmin edilir. Kendime bütün güvenim
kayboldu. Ve kendimi emniyet mensuplarının irade ve arzularına terket-
tim.

Fakat emniyetçilerin bütün sorularını cevaplandıramıyordum.
Çünkü soruların nevaplarını bilmediğim gibi gerçeği söylediğim zaman
da bir şeyler gizlediğime inanıyor ve baskı yapmaya devam ediyorlardı.
İşkence kesildi ama diğer hücrelerden gelen feryatlar ve nöbetçi erle-
rin sık sık tasallut etmeleri beni iyice korkutuyor ve onları tatmin
etmek için daha çok yalan uydurarak ifadeyi genişletmemi sağlıyordu.

Emniyet mensuplarının baskısından kurtulmak için her olayı
bire bin katarak anlattım. Adı verilen, tanımadığım kimseleri tanımış
oldum. Suçsuz insanlara suç yükledim, iftira attım. Hayali olaylar uy-
durdum. Bu ifade böylece ortaya çıktı. Artık tamamen kendi paçamı kur-
tarma derdine düşmüş, kafam bencil düşüncelerle dolmuştu. İlk bir kaç
yalandan sonra diğer iftiralar çorap söküğü gibi gitti. Emniyet mensup-
larına yaranmak için iftira atmak ve ilgisi olmayan bir çok kişiyi
itham etmek gibi adi bir davranış gösterdim. Savcılıktada aynı rezalet
devam etti. Bir kere daha Savcı ifademi almaya başlarken İbrahim Kay-
pakka'ya'nın meşum ölümünü bildirdi. Orada bir kere daha yıkıldım. Ve o
ruh hali içinde Savcıya aynı yalanları tekrar ettim. Savcı kendisi de
cümleler ekledi hepsini imzaladım. Yeniden MİT'e dönmekten korkuyordum.

İddianamenin İstanbul'daki faaliyetlerle ilgili bölümü esas
ittibarıyla benim işkence korkusu altında söylediğim yalanlarla dolu
ifadeye dayanmaktadır. Ve bunun ne dereceye kadar gerçeği yansıttığı
ortadadır.

Savcı gerçekleri tahrif etmekle okadar iler gitmiştir ki
benim yalanlarla dolu ifademde bile mevcut olmayan iddialar, mesala
benim Üsteğmen Gürsel Bezek'ten bir askeri birliğin krokisi aldığımı
söylemem gibi, gerçek dışı bir sürü iddia öne sürmüştür.

İlk defa orta okul sıralarında iken sosyalist fikirlere
ilgi duymaya başladım. Sosyalist dergiler ve kitaplar okumak ve Türkiye
İşçi Partisine sempati duymam şeklinde gelişen bu ilgi lisede iken de
devam etti. 1967-1968 ders yılı İstanbul Üniversitesi İktisat Fakulte-
sine girdim ve 1968 de İktisatlılar Fikir Kulübüne, dolayısıyla Fikir
Kulüpleri Federasyonuna üye oldum ve 1968 Haziranındaki Üniversite
İşgali ile başlayan aşağı yukarı bütün talebe hareketlerine katıldım.
Yine 1968 yılında Türkiye İşçi Partisinin Beşiktaş ilçe teşkilatına
üye oldum. Yanlış hatırlamıyorsam 1968 de bir ara İktisatlılar Fikir
Kulübünde yönetim kurulu üyeliği yaptım. 1969 da Milli Demokratik Dev-
rim görüşünü benimsedim. Türk Solu dergisinin yazıhanesinde çalışma-

ya-başladım. Derginin çıkarılmasına yardım ediyordum. Öte-yandan TIP içinde Milli Demokratik Devrim görüşünün hakim olması için yapılan müsadereye katıldım. TIP içindeki faaliyetim 1970 yılının Şubat ayında partiden ihraç edilinceye kadar sürdü.

Temmuz 1969 da yayınlanmaya başlayan İşçi Köylü Gazetesinin satış faaliyetine katıldım. 1970 yılının Ocak ayında Milli Demokratik Devrim Görüşünü benimseyen saflar ikiye bölününce ben Proleter Devrimci Aydınlik dergisi etrafında toplanan gurupja yer aldım. 1970 yılının Mayıs ayında Alibeyköy semtindeki Sungurlar kazan fabrikasında vuku bulan işçi direnişine katıldım. 1970 yılının Mayıs sonunda Bora Gözen bana Türkiye İhtilalcı İşçi Köylü Partisine üye olmanı teklif etti bende kabul ettim. 1970 yılının 15 ve 16 Haziran günleri Alibeyköy semtinde yapılan büyük işçi yürünüşlerine katıldım. Sıkıyönetim ilan edilince de yine Bora Gözen'e bağlı olarak o bölgede garx (Silindi) yarı gizli bir çalışma yaptım. Bunun muhtevası Ankara'da basılıp İstanbul'a nakledilen İşçi Köylü gazetelerini fabrika önlerinde ve işçi semtlerinde dağıtman işçiler arasında fabrika işgallerinin sürmesi için propaganda yapman idi.

O yıl sıkıyönetim kalktığıında Alibeyköy semtinde işçi Köylü gazetesinin bir mahalli bürosu kuruldu ve bende burada görev alarak 1971 sıkıyönetimine kadar sürekli olarak orada çalıştım. Burası bir oda idi ve çevrede gazete satmak için üs olarak kullanıyorduk. Ayrıca büroya uğrayan işçilerle sohbet ediyor, propaganda yapıyorduk.

1971 yılının Ocak ayında Mustafa Kemal Paşa, Karacabey ve Biga taraflarında bir köy çalışması yaptım. 3 hafta kadar sürdü. Hastladığım asmpazitanlara propaganda yapıyor, şehirlerdeki talebe ve işçi hareketleri hakkında bilgi veriyordum. 1971 Nisan ayında sıkıyönetim ilan edilince TİİKP nin bir üyesi olarak illegal örgütsel faaliyetim başladı. Sıkıyönetimin ilanından bir kaç gün önce Bora Gözen bir ihtiyat tedbiri olarak evimi terketaemi söyledi. Verdiği para ile Gültepe semtinde xkxkx (Silindi) Ali Tasyapan'la beraber bir oda kiraladık oraya yerleştik. Ali Tasyapan'la örgütsel bir ilişkim yoktur. Bütün ilişkim Bora Gözen ile idi. Bir gün o semtte Ali Tasyapan'la beraber sokakta yürürken Mehmet Çetin adındaki arkadaşla rastladık. Ben kendisini tanımiyorum. Ali Tasyapan okul arkadaşı olarak onu bana tanıttı. Mehmet Çetin kendisi de o semtte oturduğunu söyledi ve adresini verdi. Sonra ayrıldık. Ondan sonra kendisiyle bir daha görmedim ve adresinde gitmedim. 1971 sıkıyönetiminden sonra Bora Gözen bana bir paket içinde Safak dergileri getirmeye başladı. Bunları dağıtman veya dağıttırman gerekiyordu. Eskiden tanıdığım, Proleter Devrimci -Aydınlik çevresinden Gürcan Tuncay ve Lütfü Tunç isimli arkadaşları buldum. Onlara hareketin propagandasını yaptım ve çalışmaya devam etmeye teşvik ettim. Bora Gözen'in bana verdiği Safakları onlara veriyordum, onlarda her halde dağıtıyorlardı. Kendim Alibeyköy semtinde çok tanındığım için artık orada faaliyet gösteremiyordum.

Yine 1971 in yaz aylarındeydi, Bora Gözen bana bir kart vizit matbacısının adını ve adresini verdi. Gürcan Tuncay'ın bu adamı bulup kendisi ile görüşmesini ve sahte nüfus cüzdanları basıp basmayacağını

öğrenmesini söyledim. Durumu Gürcan Tuncay'a ilettim. Gürcan Tuncay gitmiş, matbaacıya nüfus cüzdanlarını sipariş etmiş. Cüzdanlar basılmış - sonra Gürcan Tuncay cüzdanlarla beraber yakalanmış. Mahkemede benim için giyabi tevkif kararı almış. Bora Gözen geldi bunları bana bildirdi. Gültepe'deki evi terkettim. Lütfü Tanç beni Bayramoğlu otelinde çalışan adını hatırlıyamadığım bir sempazitanın yanına götürdü, oradaki lójmanda bir veya iki gece kaldım. O arada Çayırova'nın yeni mahallesinde bir gecekondu kiraladım, gerekli eşyayıda tedarik ederek yerleştim.

Bu arada Lütfü Tanç gitti. Yine Proleter Devrimci-Aydınlik çevresinden tanıdığımız Hüseyin Karanlık ile görüştim. Onu çalışmaya ikna ettim. Hüseyin Karanlık'ta anadolu yakasına geçti ve bir oda kiralandı. Bora Gözen benim bu arkadaşlarla İstanbul'un Anadolu yakasında (Kadıköy'den Pendik'e kadar uzanan bölgede çalışması uygun gördü) vazifemiz Şafak dağıtmak, propaganda yapmaktı. Fakat hiç komite kuramadığımız gibi işçilerle ilişkilerimiz ve şafak dağıtımda sınıflı kaldı. Bu arada 1971 in sonbaharında Bora Gözen gitti ve ben Ferit İlsever'e bağlı olarak çalışmaya başladım.

Bu durum 1972-yılı Ocak ayına kadar sürdü. O tarihte Ferit İlsever, bana Çin Halk Cumhuriyetine gönderileceğimi söyleyerek beni Ankara'ya gönderdi. Orada Doğu Perinçek ile görüştim. Doğu Perinçek bana TİHKP nin avrupadaki yurt dışı bürosu ile Çin Komünist Partisi arasında bizim Çin'e iki yıl süre ile 2 veya 3 mütercim temsilci göndermemiz hususunda bir anlaşmaya varıldığını ve bu vazife için beni seçtiğini söyledi. Çin'e gitmek için Suriye sınırını kaçak olarak geçeceğimi ve Şam'a giderek oradaki Çin elçiliğine başvuracağımı, onlarında beni münasip şekilde Çin'e göndereceklerini söyledi. Doğu Perinçek bana para verdi ve beni adını bilmediğim Antep'li bir arkadaşla tanıştırdı. Ankara'da kısa bir süre kaldım. Sonra bu Antep'li arkadaşla Antep'e, oradan Kilis'in bir sınır köyüne gittik. Arkadaş beni bir kaçakçı klavuzuna teslim etti, o adamda gece beni Suriye'ye geçirdi. Suriye tarafında bir köyde geceledim. Sonra sabahleyin bir köylünün triportörü ile Halep'e giden karayoluna çıktık. Oradan otobüse bindim Halep'e vardım. Halep'ten de Şam'a geçtim.

İfadelerimde yazıldığının aksine Siverek'ten hiç geçmediğim gibi ne Ali Turan'ı tanırım nede Çakmakçı Ali Rıza'nın oğlu Eyüp'ü. Yakalanmadan önce son zamanlarda Muzaffer Çuçoğlu'nun "Siverek'te Apo Ali ve Çakmakçı Ali Rıza'nın oğlu" hakkında bir şeyler duyduğumu hatırlıyorum ve emniyette isim vermiş olmak için sınırı geçme işini bu şahıslara yaptırardım. Savcıda ifademi alırken bana bir resim gösterdi ve "Apo Ali bu mu" diye sordu. Bende evet diye cevap verdim. Başkasının resmini gösterseydi onada evet derdim. Ali Turan'la bu mahkeme salonlarında tanıştım.

Şam'da Doğu Perinçek'in bana verdiği adrese gittim. Burası Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesinin Şam Bürosu idi. Orada Cengiz Çandar'la karıştım.

Cengiz Çandar'a ne maksatla oraya geldiğimi anlattım. Onunla beraber Çin Halk Cumhuriyeti elçiliğine gittik, fakat Çinliler bana yardımcı olamayacaklarını, böyle bir anlaşmadan haberdar olmadıklarını

söylediler. Ne yapacağımı bilemedim ve yurt dışını bürosundan malumat gelinceye kadar oralarda beklemeye karar verdim.

Cengiz Çandar'la beraber Lübnan'a geçtik. Beyrut'taki Filistinli mülteci mahallelerinde PDHKC nin binalarında kalıyorduk. Orada TİKP nin Türkiyeden ve avrupadan göndermiş olduğu diğer arkadaşlarla tanıştım. Siyasi eğitim çalışmalarını yapıyor, bol bol tartışıyorduk. Bu tartışmalar neticesinde TİKP önderliğinin revizyonist bir önderlik olduğu, proleter Devrimci aydınlık hareketi içinde şteden beri farklı görüşler savunan İbrahim Kaypakkaya'nın haklı olduğu kanaatine vardık.

Mısır ayında bir grup arkadaş Türkiyeye döndü. Bunların çoğunu sadece takma isimleri ile tanırım : Kazım, Davut, İbrahim, Abdullah, Salih ve Halit Sayit idi. Halit Sayit buradaki sanıklardan Mümtaz Çeltik'tir. Yola çıktıklarında bu arkadaşların niyetleri İbrahim Kaypakkaya ile buluşmak ve onunla birleşerek köylerde çalışmak, bir yandanda hareketin içertisinde TİKP nin önderliğine karşı mücadele etmektir.

Bu grup daha sonra ne oldu bilmiyorum. Ben sadece Filistin dönüşünde Kkax Kalatya'da iken o havalide çalışan Davut'u (takma isimdir) bir defa gördüm. Birde Mümtaz Çeltik'in Tuncelin'de yakalandığı radyolardan duyurulduğu vakit İbrahim Kaypakkaya bunun Halit Sayit takma isimli arkadaş olduğunu söylemişti ve bende Mümtaz Çeltik'in de İbrahim Kaypakkaya ile buluşmuş olduğunu böylece öğrendim. 1972 nin Mayıs ayında TİKP nin yurt dışı bürosundan İbrahim Kaypakkaya ile Muzaffer Oruçoğlu'nun TİKP den ihraç edildiklerine dair haber geldi. Beyrutta bulunan bizlerde kendimize TİKP den ayrılmış saydık.

Yine Mayıs ayının başında Ali Mercan Beyrut'a geldi. Ben kendisini Sıkıyönetim öncesinden tanırım. Biz İbrahim Kaypakkaya'nın bazı siyasi yazılarının ve bizi Türkiyeye davet eden bir mektubunu getirdi.

Beyrut'taki grupta benim gibi gerilla eğitiminden geçmemiş bir kaç arkadaş daha vardı. Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesinde eğitim görmek imkanı kalmadığı için oradaki yönetici arkadaşlar Elfetih teşkilatının kamplarında eğitim görebilmemiz amacıyla bu teşkilatla görüşmelere başladılar. Fakat görüşmeler çok uzadı. Öte yandan orada bulunan grubun içinde fikir ayrılığı başgösterdi. Ali Mercan, Ben ve Kadir takma isimli bir arkadaş Türkiye'ye dönmeye karar verdik. Temmuz ayının başında Ali Mercan, Kadir ve ben Sam'a geçtik. Oradan da Halep üzerinden Kamışlı'ya gittik. Kadir'in tanıdığı bazı Suriye'li körtlelerinde yardım ile sınırı geçtik ve Cizre'ye vardık. Oradan da otobüsle Antep'e gittik. Gaziantep'te bir aile bahçesinde İbrahim Kaypakkaya ile buluştuk.

O gün İbrahim Kaypakkaya ile uzun uzun konuştuk. İbrahim bize TİKP den niçin ve nasıl ayrıldıklarını anlattı. Bu arada Kürecik'te Sinan Cemgil'i ihbar etmiş olan bir muhtarın örgüt tarafından öldürüldüğünü söyledi. Kimin yaptığını söylemedi, bizde tabii sormadık. Sonra 4 müzde Kürecik'e hareket ettik. Kürecik'te indigimizde hava kararmıştı, araziye çıktık. İbrahim Bizi bir mağarada bıraktı, gitti. Safağa doğru Ali Taşyapan'la beraber döndü. Biraz konuştuktan sonra İbrahim Kaypakkaya, Ali Mercan ve Kadir oradan ayrıldılar. Ali Mercan ile Kadir komşu bir bölgede çalışacak idiler. İbrahim ise İstanbul'a gidecekti. Ben Kürecik'te Ali Taşyapan'la beraber kaldım.

Kürecik bölgesinde bir ay kadar kaldım. Bazı köylülere uğrayıp propaganda yapıyorduk. Bir defasında Elistin'den tanıştığım Davut takma isimli arkadaş geldi, bizi mağaralarımızdan birinde buldu, gösterdik sonra tekrar çalışmakta olduğu bölgeye döndü.

Kürecik'te Ali Taşyapan'la beraber kaldığım süre içinde Kahyalı köyü muhtarını kimin öldürdüğünü ne sordum nede öğrendim. Keniyette bana bu işi İbrahim Kaypakkaya ile Ali Taşyapan'ın yaptığını söylediler, bende o yönlü ifade verdim.

Kürecik'in tabiat şartlarına dayanamadım ve hastalandım. Ali Taşyapan'la konuştuk ve benim İstanbul'a dönmeme karar verdik, Ağustos ayı idi. İstanbul'a döndüm ve Ali Taşyapan'ın verdiği Pendik'teki adreste İbrahim Kaypakkaya'yı buldum. O evde Hikmet Şenses, Keral Yapar ve İrfan Çelik ile tanıştım. İbrahim Kaypakkaya benim İstanbul'da kalıp burada çalışacağımı söyledi.

Pendik'teki evde bir süre kaldım. Keral Yapar, İbrahim Kaypakkaya'nın daktilo ile çoğaltılmış yazılarındaki daktilo hatalarını düzeltiyordu. Ona bu işte yardım ettim.

Sonra İbrahim Kaypakkaya beni Üraniye'de "direnğin dâbindeki ev" denilen bir eve götürdü. Bu Keral Yapar'ın kaza kurşunu vurulduğu ev değildir. Orada Aslan Kılıç'la karşılaştım, o sırada İstanbul'u anlattığım kadarı ile İbrahim Kaypakkaya ile Aslan Kılıç yönetiyordu. O evde de bir veya iki gün kaldım, yazı tashih ederek vakit geçirdim. Daha önce okumadığım bazı yazıları okudum. Arkadaşlar-bana silahlı faaliyetler hakkında bilgi vermiyorlardı ve bende sormuyordum.

Tam o sırada Pendik'teki ev boşaltıldı ve Üraniye'nin Si telex semtinde yeni bir ev kiralandı. Burada Keral Yapar, Murat Aydın ve ben kalıyorduk, başka kimse gelmiyordu. Murat ve Keral ile beraber İbrahim'in yazılarını daktilo ve kopya kağıdı çoğaltıyorduk. Bir yandan da "Genel eleştiri" başlıklı metni de muşlu kağıda daktilo ediyorduk. "Doğu Anadolu Bölge Komitesi Kararı" nı teksir ettik. Ben deneye deneye sahte nüfus cüzdanı tanzim etmeyi öğrenmeye çalışıyordum. Bu işle kimse'nin uğraşmadığını gördüm ve kendi üstüme almıştım. Bir gün Hikmet Şenses beni Küçükbakkal köyüne götürdü. Orada bir odada oturan ve Anadolu yakasında işçiler arasında faaliyette bulunan Ahmet Muharrem Çiçek ile tanıştım. Ahmet Muharrem Çiçek'e aradı sırada uğrar oldum. İşçiler için bir broşür hazırlamayı ve herhangi bir fabrika direntisi vukuunda derhal bildiri teksir edip ulaştırmanın imkânlarını konuşuyorduk.

Günün birinde Galiba Cevizli taraflarında Mustafa Çoban'a rastladım. Bu arkadaşla sıkıyönetimden önce tanışmıştık. 1971 in Galiba Subat ayında idi. Bir gün İbrahim Kaypakkaya ile Kartal-Kaltepe taraflarında işçi köylü gazetesi satarken rastlaştık. Kendisi İbrahim'in eski okul arkadaşı imiş, böylece tanışmıştım. Hatta bir kahveye girip oturmuş, sohbet etmiştik. O zamandan beri görmemiştim. Mustafa Çoban ile şimdi 1972 sonbaharında karşılaştığımızda birbirimizi hatırladık, ve o bana evine bekler olduğunu söyledi ve beraber gitmemizi teklif etti. Evine gittik, sohbet ettik, evde kimse yoktu. Ben biraz propaganda yapmayı denedim, ama Mustafa Çoban'ın siyasetle ve devrimle ilgilenmediğini, hatta geçekondusunda gazete bile okumadığını gördüm. Bir ara çay demlemek için odadan dışarı çıktığında bir kenarda duran okul kitapla-

rına rastgele bakarken aralarında 2 nüfus cüzdanı gördüm. O sırada nüfus cüzdanlarına ihtiyacımız vardı. Kendisine haber vermeden bunları cebime koydum. Biraz daha oturduktan sonra ayrıldım bir dahada sentine uğramadım. Nüfus cüzdanlarından karısına ait olanına Meral Yakar'ın resmini yapıştırdım ve ona verdim.

Aralık ayına kadar Sitelerdeki evde kaldım. Aslan Kılıç'a bağlı olarak çalışıyordum. Zaman zaman dışarıda buluşuyorduk. Kendisi benden daktilo veya teksir edilmiş yazılar ister bende götürürdüm. Aralık ayında talimat üzerine Sağmalcılar, Altıntepsi'de bir oda kiraladım. Orada vaktimin çoğunu nüfus cüzdanları hazırlamaya vakfediyordum. Aslan Kılıç'la arada sırada uğrar çalışmamı denetlerdi.

Aslan Kılıç bir defasında bana teşaretti, parolalı bir randevu verdi. Buluşacağım şahısla görüşmemi, fikirlerimizi anlatmamı ve onun görüşlerini öğrenmemi söyledi. Randevuya gittim ve Yalçın-Büyükdağlı ile tanıştım. Beni Aksaray taraflarında bir eve götürdü. Burası Kaya Bozoklar'ın evi idi. Orada Yalçın'la konuştuk. Kendisi bana yazılarımızı okuduklarını ve görüşlerimizi benimsediklerini söyledi. Bende onunla bir randevu tesbit ettim, ve ayrıldım. Aslan Kılıç'la buluştuğumuzda durumu ona anlattım ve randevuyu bildirdim. Yalçın-Büyükdağlı ile bir daha görüşmedim. Bir defasında Ahmet Muharrem Çiçek bana sahte olarak kullanılmak üzere bir evlenme cüzdanı getirdi. Esmer Kiran ve bir kadına aitti. Ahmet Muharrem Çiçek bunu çaldığını söyledi ve nasıl elde ettiğini anlattı. Pendik'te oturan bir Kimya Fakültesi talebesi ile tanışmış, evlerine gitmiş, kendisini talebe olarak tanıtmış, evde evlenme cüzdanını görmüş ve kağıtla göz arasında alıp cebine koymuş. Evlenme cüzdanı bu şekilde elimize geçti. Emniyet ve Savcılık ifadelerinde yazıldığı gibi aksi-ne, bu şahsı ne tanırım nede herhangi bir örgütsel ilişkisi hakkında bir bilgin yoktur. İbrahim Kaypakaya Aralık ayında İstanbul'dan ayrıldı. Sonradan öğrendiğime göre İbrahim Kaypakaya'nın doğuya dönmelerinden sonra İstanbul'u Aslan Kılıç ile Ahmet Muharrem Çiçek yönetmeye başlamışlar. 1973 yılı Ocak ayının sonuna doğru Aslan Kılıç ile Hikmet Şenses bir iki gün ara ile yakalandılar. Galiba Hikmet Şenses bir süredir Kazlıçeşme işçiler arasında çalışıyordu, o semtte yakalandı.

Bu arada şunu belirtmek için Meral Yakar'ın vurulmasının kaza neticesi olmadığına dair benim adıma yazılmış bütün ifadeler ve eşlemler gerçek kanaatime aykırıdır ve benim fikrimi temsil etmez. Bunun bir kaza olduğu aşikardır.

Aslan Kılıç'ın yakalanması üzerine Ahmet Muharrem Çiçek beni buldu ve İstanbul'u beraber yönetmemiz gerektiğini söyledi. Kendisi Kaya Bozoklar'ın anadoluya gittiği günlerde Kutsiye Bozoklar ile Bağcılar semtinde bir eve yerleşmiş, bana o evi gösterdi.

Aranızda tesbit ettiğimiz işbölümüne göre, o silahlı faaliyetlerle ve anadolu yakasındaki çalışmalarla ilgilenecek, ben ise yayanx, sahte hüviyet tanzimi ve İstanbul yakasındaki çalışmalarla ilgilenecektim. Herhalde Şubat ayının başlarında veya ortalarında, Ahmet Muharrem Çiçek bana Kaya Bozoklar'ın Malatya'dan geldiğini söyledi ve bir randevu verdi. Kaya Bozoklar bana o bölgedeki arkadaşların paraya ihtiyaçları

olduklarını söyledi. Durumu Ahmet Muharrem Çiçek'e bildirdim. Bir miktar para (700-800 lira kadar) verdim. Kaya Bozoklar Malatya'ya döndü.

Birkaç gün sonra Ahmet Muharrem Çiçek-tekrar Kaya Bozokların geldiğini söyledi. Yine Kaya Bozoklar ile buluştuk. Kaya bana Malatya'da görevsiz kaldığını, onun için İstanbul'a döndüğünü söyledi. Bende ona, kendisini İstanbul'da görevlendirebileceğimizi söyledim. Fakat arada sırada buluşmamıza rağmen ona kitap okumasını tavsiye etmek dışında bir şey yapamadım. İstanbul yakasında işçilerle hiç denecek kadar az bağım olduğu için Kaya Bozoklar'ı görevlendiremedim. Sonra kendisi randevularına gelmemeye başladı ve irtibatımız koptu.

Yine o sırada Ahmet Muharrem Çiçek-benim Davut Kuru ile buluşmanı sağladı. Davut Tunceli'nden babası ile beraber İstanbul'a gelmiş. Davut bana başka bir arkadaşında Tunceli'nden geldiğini söyledi. Onunlada buluştum. Bu Yılmaz Karakoç idi.

Bir süre sonra Davut Kuru'la tekrar buluştuğumuzda kendisi bana özel bir iş için Ankara'ya gideceğini söyledi. Yılmaz Karakoç'unda kendisi ile beraber gideceğini söyledi. Bende kendilerine Ahmet Muharrem Çiçek'ten temin ettiğim Ankara'da bazı sempazitan ad ve adresleri verdim. Ankara'ya gittiler, onları bir daha görmedim.

GEREKİ DÜŞÜNÜLDÜ: Vaktin gecikmesi olması nedeniyle sorguya devam edilmek üzere duruşmanın aynı gün saat 13.45'e tehirine karar verilip açıklandı. 19/12/973

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

Z. KATİBİ

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ
TÜSTAV

Duruşmanın tehir edildiği muayyen saatte mahkeme kurulu eskisi gibi, Savcı Hakim Md. Yzb. Yaşar Değerli ve zabıt katibi Selahattin Güzeycan hazır oldukları halde duruşma salonuna gelindiğinde sanıklar ve müdafilerinin yerlerine alındıkları görüldü.

Bir evvelki celse hazır bulunmayan sanıklardan Ayşe İsmail, Feryal Sarıoğulları'nın gelmiş oldukları anlaşıldı. Keza bir evvelki celse sanık müdafilerinden Dursun Ali Aydın'ın sorgu arasında geldiği görülerek durum zapta geçirildi.

Sanıkların ve müdafilerin yüzlerine karşı ahenk duruşmaya devam edildi.

Sanıklardan Celal Erdoğan'ın ibraz ettiği 19/12/973 tarihli dilekçe alınarak bilahere okunmak üzere kaydı yapılarak dosyaya kondu.

Sanık Abdullahhat Kuttin Cem Semel sorgusuna devaile;

Ancak ilmaz Karakoç Ankara'ya gitmeden önce beni Adnan Küle ile tanıştırdı. Adnan Küle de bizim fikirlerimizi benimsemiş görünüyordu. Adnan Küle, soyadını bilmediğim Fehmi ile Naki Özgül adlarında iki talebe ile beraber kalıyordu. Onların evine gittiği bir kaç sefer Fehmi ve Naki ile Adnan Küle'nin bir arkadaşı olarak selâmlaşmak dışında bir mülasebetimiz olmadı. Benim emniyet ve Savcılık ifadelerimde 'ehmi ile İsmail Doğan'ın soygun hazırlıkları içinde olduklarındaki dair uydurduğum masâllar işkence korkusu içinde muhayyilenin nasıl çalıştığına gayet güzel örneklerdir.

Fakat benim yalanlarla dolu emniyet ve Savcılık ifadelerinde dahi bahsi geçmeyen ve bizimle hiç bir ilişkisi olmayan bir şahıs olan Naki Özgül'un burada sanık sandalyesinde bulunması insanı hayrete düşüren bir durumdur. Gerek Fehmi gerekse Naki Özgül benim bildiğim kadarı ile TKPML ile hiç bir ilişkisi olmayan şahıslardır.

Yine Şubat ayında günün birinde Levent taraflarında Hayrettin Urallar adındaki öğrenci arkadaşına rastladım. Kendisi ile proleter devrimci aydınlık çevresinden tanışıyorduk. Fakat sıkıyönetim döneminde hiç karşılaşmamıştık. Hayrettin Urallar bana Ümraniye'de Meral'in bulunduğu evin kendi evi olduğunu söyledi. O evi daha önceden kiralamış oturuyormuş ve bir süredir orada Aslan Kılıç ile Meral Yakar'da kalıyorlarmış. Meral evde daktilo ile yazı çoğaltıyormuş. Bir gün Hayrettin eve geldiğinde Meral ile Aslan ortalıkta yokmuş. Ertesi gün akşamleyin evine döndüğünde evin polis tarafından basılmış bulmuş. Leventteki bir arkadaşının yanına sığınmış. Hayrettin Urallar bana kendisinin aranıp aranmadığını sordu. Müşkül durumda kaldığını, mezun olmasına bir iki projesinin kaldığını söyledi ve durumundan yakındı. Beni o sırada kalmakta olduğum eve götürdü. Orada bir kaç talebe kalıyordu. Siyasetle ilgisi olmayan kimselerdi. Ondan sonra Hayrettin Urallar'a pek uğramadım.

Bu arada şunu belirtmem gerekir: Emniyet ve Savcılık ifadelerinde Mehmet Zeki Şerit, Ayşe İsmail ve Nezihe Bahar hakkında yazılı olanlar gerçek dışıdır, çünkü ben onların faaliyetleri hakkında bilgi sahibi olmadığım gibi üçü ile de mahkeme salonunda tanıştım. Ayrıca Muhasin Canik, Nizamettin Karakoç ve Engin Giray isimli arkadaşların tümü ile mahkemede tanıştım, hiçbirini daha önceden tanımadım.

Emniyette bana bir bakkalı öldürme planından ve buna benzer bazı adı zabıta vakalarından bahsettiler. Bende bu olaylara sahip çıktım ve emniyet mensuplarının bana ip ucu olarak öne sürdükleri bazı isimleri yabutta dışarda iken bahsini duyduğum fakat tanımadığım bazı şahısların isimlerini rastgele serpiştirerek polise rozan yazar gibi bir ifade husule getirdim.

Bu teşkilatın ne gibi silahlı faaliyetlerde bulunduğundan haberi yoktur. Çünkü bana söylenmiyordu. Bu işleri ancak katılanlar bile bilirler. Arada sırada Ahmet Muharrem Çiçek'e silahlı faaliyetlerin ne durumda olduğuna dair yönelttiğim sorulara son derece müphem cevaplar alıyordum.

Bir tek, Eksi oğulları'nın evine girildiği vakit gazetede haberi çıktığında arkadaşlar bunun bizim örgüte ait bir fiil olduğunu söylemişlerdi.

Bu arada ben sürekli olarak sahte hüviyet cüzdanı yapma tekniğini mükelleştirmeye çalışıyordum. Üçüncü şahısların cüzdanlarını temin etmek zor olduğundan en çok kendi nüfus cüzdanlarımızı kullanıyordum. Silme ve yazma malzemelerinin bir kısmı Şafak döneminden kalmış, bir kısmında kendimiz satın almıştık. Şubat ayının sonlarına doğru Ahmet Muharrem Çiçek bana bol miktarda sahte lastik mühür ve kaşeler verdi. Bunlarla işim bir hayli kolaylaştı. Ahmet Muharrem Çiçek bana bu mühür ve kaşeleri Şafakçılara yani TİKP ye ait olduğunu ve bunları uzun zamandan beri saklayan bir sempatizanın hibe ettiğini söyledi-

ğini hatırlıyorum.

Mart ayının ortalarında Muzaffer Oruçoğlu İstanbul'a geldi ve beni Altıntepsi'deki odanda buldu. Kendisine Ahmet Muharrem Çiçek ile buluşturdum. İstanbul'daki durumu anlattık. Benim İzmir'e gitme ve orada köylerde çalışma için zemin arayıp hazırlık yapmama karar verildi. Ahmet Muharrem Çiçek İstanbul'da kalacaktı. Muzaffer Oruçoğlu İstanbul'da bir kaç gün kaldıktan sonra doğuya gitti.

Muzaffer Oruçoğlu doğuya hareket ettikten bir hafta kadar sonrada ben İzmir'e gittim. Ayrılmadan önce Ahmet Muharrem Çiçek'ten bir kaç sempazitan adresi aldım. Ayrıca kendisinden mektup yazmak için bir adres aldım ve aramızda bir şifre tesbit ettik. Her ihtimale karşı da İstanbul'da bir sürekli randevu üzerinde anlaştık.

İzmir'den Bornova'ya gittim. Üniversitede Yusuf Metin adındaki öğrenciyi buldum. Yusuf Metin beni evine götürdü. Kendisine yazılarımızı bıraktım, okudu, tartıştık. Evinde kalmaya başladım, rahatsız oluyordum ama ses edemiyordum. Nihayet bir hafta geçince beni Ahmet Vakur adında başka bir talebe ile tanıştırdı ve onun evine gönderdi. Bir sürede onun evinde kaldım. Oda tedirgin oldu. Bu iki arkadaş kendilerine devrimci demekle beraber Cumhuriyet Halk Partisine ümit bağlamışlardı. Yazılarımızı okudular, hep sağından solundan itiraz ediyorlardı. Onları okullarını terketmeye bir türlü ikna edemedim.

Ahmet Muharrem Çiçek'e bir mektup gönderdim. Mektupta kendisinin bana mektup yazabilmesi için şifre ile bir adres bildirdim.

Fakat bu arada Ahmet Muharrem Çiçek İstanbul'da, Şehremini'de bir evde vuruldu. Ahmet Bakar iyice korkmaya başladı ve bana evini terk etmemi söyledi. Bende İzmir'de verimli çalışma imkanı olmadığını, Muzaffer Oruçoğlu'nun İstanbul'a dönüş olabileceğini düşünerek İstanbul'a geldim. Tahminen Nisanın 10 ydu.

İstanbul'da İsmail Doğan ile randevula buluştuk. İsmail Doğan beni yokluğunda kiralamış olan Esenler'deki eve götürdü ve orada Muzaffer Oruçoğlu'nu buldum. Muzaffer'de benden kısa bir müddet evvel gelmiş, evde adının Hanife Çelik olduğunu sonradan öğrendiğim bir arkadaş daha vardı. Hanife'yi bana "Yakalanan arkadaşlardan birinin bacısı" olarak tanıttılar.

-Ben Muzaffer'e İzmir'deki durumu anlattım ve benim İstanbul'da kalmamı uygun gördük.

O sırada bir gece Anadolu yakasında bekçilerle bir çatışmada bir bekçinin öldüğünü diğerlerinde yaralandığını radyodan duyduk. Yanılmıyorsa olayın ertesi günü İsmail Doğan akşam eve geldiğinde bekçilerin arkadaşlarımızın üzerine ateş açtıklarını, arkadaşlarında kendilerini savunmuş olduklarını söyledi. Galiba bundan bir kaç gün sonrada İsmail Doğan bizi terketti. Yine o günlerde Süleyman Yeşil'de bizim evde kalmaya başladı. Sonra Fikirtepe'de bir eve baskın oldu ve arkadaşlar yakalandılar.

Bu arada şunuda belirtelim Fikirtepe'de yakalanan arkadaşlardan Saci Sarıyı'da tanımam. Ancak bu arkadaşın "Kitapçı" olarak Kaya-Bozoklar'dan önceden duymuştum. Yanılmıyorsa sahte hüviyetini yaparken de resmini gördüm. Keza İzzet Oğuz ile Ahmet Sapan'ı da "İzzet" ve "Terzi" olarak Kaya Bozoklar'dan duymuştum. Ama kendilerini tanımadığım

gibi örgütle ne alakaları olmuştur bilmem.

Mihayet Süleyman Yeşil'de yakalanınca Esenler'deki evi değiştirmeye karar verdik. Ancak ev taşınırken kitaplarla dolu ağır valizler müskülât çıkaracağından kitap valizlerini Hayrettin Uralları'nın kalmakta olduğu Levent'teki eve bırakmayı düşündüm. Caya gittim fakat Hayrettin Uralları'ı bulamadım, memleketine gitmiş. Onun en yakın arkadaşı olan Kithat Topçu'da orada yoktu, oda galiba memleketindeymiş. Ev halından İhsan Uçar beni ağırladı. Hayrettin beni o eve ilk götürdüğü zaman kendimi İhsan Uçar'a okuluna devam eden bir öğrenci olarak tanıttım. Şimdi de bu durumdan faydalandım ve kendisine kaldığım talebe evinden çıkacağını söyledim ve şahsi eşyalarımın bulunduğu bir kaç valizi geçici olarak evine bırakıp bırakamayacağını sordum. Olur dedi. Bunun üzerine ertesi gün kitap valizlerimi de evine taşıdım.

Evi taşıdıktan sonra Muzaffer Öruçoğlu tekrar doğuya gidip oradaki arkadaşları aramayı tasarlıyordu. Fakat uzun zamandır tasarlanan ve işçilere dağıtılması düşünülen bir broşürün metnini hazırlamadan gitmek istemiyordu. Metin hazırlandıktan sonra ben bu işi İstanbul'da çoğaltım dağıttıracaktım. Muzaffer Öruçoğlu'nun arzusu üzerine bu broşür için bir yazı yazdım. Öte yandan, ben hareketin bir yayın organı olması gerektiğini düşünüyordum ve bu konudaki düşüncelerimi Muzaffere sunmak üzere not ettim. Ayrıca doğudaki arkadaşlara verilmek üzere örgütsel meseleler konusundaki fikirlerimi ihtiva eden bir mektup yazdım. Yazı, notlar ve mektup yakalandığımız evde ele geçirildi. Yakalandığımız evde bulunan askeri eşyadan haberim yoktu ve askeri malzemenin nereden temin edildiğini bilmiyorum.

Burada şu hususları da ekleyeyim: Kemal İşler'in muayenehanesinde bir kere hastalandığımda gittim. Kendisi beni muayene etti, teşhisini söyledi ve ayrıldım. Bunun dışında bir alış verişimiz olmamıştır. Keza Sevinç Özgöreni'de 1971 yılının Şubat veya Mart ayından beri görmedim.

Derbide çalışan Fikri'yide sıkıyönetim öncesinden tanırım ve o zamandan beri de kendisini görmedim. Emniyetten benden sürekli olarak işçi ismi sorulduğu için bu ve bu gibi sadece sıkıyönetim öncesinden tanıyıp o zamandan beri görmediğim bir çok isim saymak ve ilişki sürdürmek zorunda kaldım. Adnan Köle ile tanıştıktan bir süre sonra Adnan Köle bana memleketine Diyarbakır'a gideceğini söyledi. Bende orada TKPK'nin propagandasını yapmaya ikna ettim ve kendisine teşkilata ait bir kaç siyasi yazı verdim. Ayrıca bir ihtimalle bir süredir temasımızın kesik olduğu doğudaki arkadaşlarla tekrar temas edebilirsek bu arkadaşlarda aramaları için Adnan Köle'den Diyarbakır'da bir randevu tesbit etmesini ve Diyarbakır'da kaldığı sürece o randevuya gelmesini söyledim. Kendisi bana bir randevu verdi. Daha sonra Muzaffer Öruçoğlu İstanbul'a geldiğinde bende Muzaffer'e bu randevuyu verdim ve durumu izah ettim. Sorgum bundan ibarettir dedi.

Sanık Abdullahat Muhtetin Cem Somel'in 6/7/1973 tarihinde Askeri Savcılık tarafından tesbit edilen ifadesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Okunan ifadeye karşı ne diyeceği sorulan Abdullahat Muhittin Cem Somel; sorgumuda belirttiğim gibi Askeri Savcılıkta alınmış bu ifade emniyette alınan ifadenin daha dar biçimde kaleme alınmasından ibarettir. İfadeyi ben söyledim, Savcı yazdırdı. Ancak emniyette ifadem alınırken gördüğüm işkencenin tesiri altında kaldığından bu ifadeyi vermek mecburiyetinde kaldım. Sorgumda da belirttiğim gibi bu ifadeyi kabul etmiyorum dedi.

-Sanığın 4/5/973 tarihinde emniyetçe tesbit edilen ifadesi okundu. (Ek ifade)

Sanık Abdullahat Muhittin Cem Somel'den bu ifadeye ne diyeceği soruldu: Filistin'de İken Cengiz Çandar ifadeye belirtildiği şekilde bazı imalarda bulunmuştu. Bende ifadem alınırken bundan bahsettim. Beni çok sıkıştırdıklarından Kamil Kırıkoglu'nun ismini söyledim dedi.

Sanıklardan Hayrettin İpek ve diğer 5 sanığın imzası ile yazılmış olan 19/12/973 tarihli dilekçe okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Celal Erdoğan'un 19/12/973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Mehmet Ali Kılıç'ın 19/12/973 tarihli dilekçesi okundu, mahiyeti anlaşıldı.

Sabahki celsede dilekçesini ibraz eden Şemsettin Akgüneyli'nin 19/12/973 tarihli dilekçesi okundu, mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Yusuf Ernez'in 19/12/973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Askeri Savcıdan talepler hakkında ne diyeceği sorulduğunda;

Sanıklardan Yusuf Ernez ve Şemsettin Akgüneyli'nin sorguda hazır bulunmaları kaydı ile taleplerinin kabul edilerek duruşmadan vareste tutulmalarına talep ederiz. Ancak tahliye talebinde bulunan Mehmet Ali Kılıç ile Celal Erdoğan'a münafet suçunun dosyada mevcut delillerine nazaran tahliyelerini gerektirir bir durum görmediğimizden reddini mütalaa ediyoruz dedi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ: 1- Sanıklardan Yusuf Ernez ve Şemsettin Akgüneyli'nin dilekçelerinde belirttikleri hususlar nazara alınarak sorguları esnasında duruşmada hazır bulunmaları kaydı ile 353 sayılı Kanunun 136 ncı maddesi gereğince duruşmadan vareste tutulmalarına,

2- Bir evvelki celse tahliye talebinde bulunan sanıklardan Mehmet Kocabaş, İsmail Özbay ve Mukaddes Erdoğan ile bu celse aynı talepte bulunan Mehmet Ali Kılıç ve Celal Erdoğanın talepleri hakkında bir karar vermek üzere dosyanın tetkike alınmasına, tutuk sanıkların tutuk hallerinin devamına ve müteakip duruşma günü hazır bulundurulmaları için Sıkıyünetim As. Savcılığına müzekkere yazılmasına ve bu sebeplerle duruşmanın 25/12/973 Salı günü saat 09.30'a tehirine oybirliği ile karar verilip açıklandı. 19/12/973

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

Z. KATİBİ

9 - 2 - 1973 Çarşamba

Duruşmanın tehir edildiği mayyan gün ve saatte mahkeme kurulu eskisi gibi Savcı Hakim Md.Yzb.Yazar Değerli ve 2.Katibi Dz.Ast.Şb.Fethi Edis hazır oldukları halde duruşma salonuna gelindiğinde sanıklar ve müdafilerinin yerlerine alındıkları görüldü.

Yoklama yapıldı.Sanıklardan Yusuf Ermez,Şençetin Akınaylı,Orhan Süzer, Kutsiye Bozoklar,İhsan Uğur,Manife Canik,Haydar Necit,Hüseyin Cevizci,Bekir Erol Birin ve Abdurrahman Reskin Harig ve koca Aslan Kallıç'ın geldi-dikleri sanık müdafilerinden Av.Mehmetali Bıkkılı,Orhan Doğan,Şayrettin Çeliken ve İsmail Hakkı Altın'ın geldikleri anlaşıldı.

Çelen sanıklar ve müdafilerinin yüzlerine karşı açık duruşmaya devamlı sanık Abdullahat Muhittin Cem Semel'in 4.5.1973 tarihinde emniyetçe tespit olunan ifadesinin okunmasına geçilmeden evvel sanıklardan Bekir Erol Birinle,Hüseyin Cevizci nin geldiği oldukları görülmek üzere yerlerine alındılar.

Sanıklardan Neadet Yıldırım,Naki Sağlı,Pirali Aydın ve Ali Yıldız ayrı ayrı hazırlanmış oldukları 25.12.1973 tarihli dilekçelerini ibraz ettiler dilekçeler bilahare okunup gereği yapılmak üzere kenarlarından alınıp dosyaya kondu.

Sanık Abdurrahman Muhittin Cem Semel'in 4.5.1973 tarihinde emniyetçe tespit olunan 128 sahifeden ibaret ifadesinin okunmasına geçildi.

Yazılı ifadesinin 42 nci sahifesine gelindiğinde vaktin gecikmiş olduğu anlaşıldı.

Emniyet Müdürlüğü : Sorguya devam edilmek üzere duruşmanın aynı gün saat 15.45'e tehirine karar verildi.25.12.1973

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

2.KATİBİ

Duruşmanın tehir edildiği mayyan saatte mahkeme kurulu eskisi gibi Savcı Hakim Md.Yzb.Yazar Değerli ve 2.Katibi Dz.Ast.Şb.Fethi Edis hazır oldukları halde duruşma salonunagelindiğinde sanıklar ve müdafileri yerlerine alındıkları anlaşıldı.

Sanıklar ve müdafilerin yüzlerine karşı açık duruşmaya devamlı sanık Abdurrahman Muhittin Cem Semel'in emniyetçe tespit olunan ifadesinin kalındığı yer 42 ci sahifesinden okunmasına devam edildi.

Verilen arada Zabıt Kâtibi Asb.Kd.Başvçs.Fethi Edis'in mazeretinin mevcudiyeti anlaşılmaması üzerine Zabıt Kâtibi olarak Sivil Me.Yavuz YALAZ alındı.

Sanık Abdullahat Muhittin Cem Semel'in 128 sahifeden ibaret ve emniyetçe tespit edilmiş olan ifadesinin davayla ilgili kısımlarının okunması bitirildi mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Abdullahat Muhittin Cem Semel'den okunan ifadeye karşı ne diyeceği sorulduğunda okunan bu ifade benim el yazısı olarak yazdığım ifadenin daktile-ile temize aktarılmasından ibarettir bir kısım doğrudur bir kısım ise doğru değildir doğru olmayan kısımlarını sorguunda açıklamıştım.daha doğrusu doğru olmayan belli başlı kısımlarını sorguunda-açıklamıştım.Sorgum hadisenin hakikatını aksettirmektedir.dedi.

Sanık Hüseyin Cevizci'nin ibraz-ettiği olduğu 25.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Ali Turan'ın 25.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

- Sanık Necdet Yıldırım'ın 25.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.
- Sanık Düzalı Aydoğmuş'un 25.12.1973 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.
- Sanık Ali Yıldız'ın 25.12.1973 tarihli dilekçesi okundu ve mahiyeti anlaşıldı.
- Sanık Naki Özgül'ün 25.12.1973 tarihli dilekçesi okundu ve mahiyeti anlaşıldı.

Talepler hakkında ne diyeceği sorulan Askeri Savcı: Sanıklardan Necdet Yıldırım ve Hüseyin Cevizçi'nin duruşmada vareste tutulmaları na dair taleplerinin sorgu sırasında hazır bulunmaları kaydıyla kabulünü, isteriz sanıklardan Düzalı Aydoğmuş'un mevzu bahis gizli örgütle alakalı olduğu ifadelerinde ve dosyada mevcut delillerle sabit olduğundan tahliye talebinin reddini isteriz. Sanıklardan Ali Yıldız ile Naki Özgül'ün duruşmaları iddianamede belirtildiği gibi Şafak döneminde kalan ve Fıkrı Safhada kalan örgütsel ilişkilerden ibarettir. Her ikisinde de hareket safhasında herhangi bir faaliyetleri bulunmamaktadır. Bu itibarla mağduriyetlerine sebep verilmemesi için Tahliyelerini talep ediyoruz dedi.

GEREKİ DÜŞÜNÜLDÜ: 1- Bir evvelki celse Tahliye talebinde bulunan sanıklardan Mehmet Kocabaş, Celal Erdoğan, Mehmet Ali Kılıç - İsmail Özbay ve Mukadder Erdoğan'a süsnet suçlarının vasıf ve mahiyetleri ile tutuklu kaldıkları süreler nazarı itibare alındığında mağduriyetlerini gerektirecek bir duruşma mevcut bulunmadığına Mahkemeye kanat getirildiğinden Tahliyelerine dair taleplerin Reddine,

2- Sanıklardan Naki Özgül, Ali Yıldız ve Düzalı Aydoğmuş'un tahliye talepleri hakkında dosyanın tetkike alınarak kararın müteakip celse açıklanmasına,

3- Sanıklardan Necdet Yıldırım ve Hüseyin Cevizçi'nin dilekçelerindeki talepler nazara alınarak ve sorguları sırasında duruşmalarda hazır bulunmaları kaydıyla 353 sayılı kanunun 136. maddesi gereğince duruşmadan vareste tutulmalarına,

Tutuk bulunan sanıkların tutukluluk hallerinin devamına ve duruşma güne hazır bulundurulmaları için Sıkıyönetim As. Savcılığına müzekkere yazılmasına ve müteakip duruşma günlerindeki davaların çokluğu nedeniyle duruşmanın zaruri olarak 9.1.1974 Çarşamba güne saat 09.45 e talikine oy birliği ile karar verilip açıklandı.

25.12.1973

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

Z.K.

Duruşmanın talik edildiği mayyan günve saatte mahkeme kurulu ayd hakimlerden müteakkil Savca Hakim Md.Ysb.Yaşar Değerli ve 3.Katibi Dg.Ast.Sb.Fethi'dis karar ol-
dukları halde duruşma salonuna gelindiğinde sanıklar ve müdafilerinin yerlerine alan-
diklara görüldü.

Yoklama yapıldı. Sanıklardan Aslan Kılıç, Abdurrahman Köşkin, Düsmali Aydoğan, Tay-
dar Kocit, İzzet Öguz, Kutsiye Bozoklar, Musa Şiir, Ömer Bösen, Seyit Han Dökay ve Yusuf
Ersoy'in gelmedikleri diğerlerinin gelmiş oldukları, sanık müdafilerinden Av.Nebil Varay
İsmet Ömer ve Av.Necla İler'in gelmiş oldukları anlaşıldı.

Selen sanıklar ve müdafilerinin ydalarına karşı açık duruşmaya bağlandı.

Bu sırada gelen Av.Krol Altıntaş yerine alındı.

Sanıklardan Hasan Gülmez ve Mehmet Çiplenlak ayrı ayrı tanınmış olsığ oldukları
9.1.1974 tarihli dilekçelerini ibraz ettiler dilekçeler bilahere okunmak üzere kayda
alanap dosyaya kondu.

Sanık Abdülvahap Cem Somel sorğu yerine alındı. Sanık 25.12.1973 tarihli colse-
de okunan emiyet ifadesi hakkında ne diyeceği kendisine sorulduğunda bu ifadenin biz-
net kendisi tarafından yazılan el yazması ifadesinin dektile ile temize aktarılmasından
ibaret olduğunu bildirdiğinden dosyada mevcut bulunan tarihli el yazması ifadeleri ken-
disine gösterildi tetkik ettirildi sanık el yazması ifadelerinden duruşma sırasında nu-
meralandırılan 9 sahifeden ibaret el yazmasının kendisine ait olduğunu ve diğerleri
nin ise kendi el yazması mahsulü olduğunu bildirdi. Sanık ilaveten el yazması ifadenin hak-
larında soruşu sırasında gerekli şekilde itimallarına belirtmişim ilave edecek başka bir
şeyim yoktur dedi.

As.Savca sanık sorgusuna karşı bir diyeceği olmadığını bildirdi.

Sanık Müzaffer Çuroğlunun soruldu sanık Cem Somel'in ifadelerine karşı bir
diyeceği yoktur dedi.

Sanık Müzaffer Çuroğlunun vekili Av.Nebil Varay'dan soruldu. Sanık Cem Somelin
ifadesine karşı bir diyeceğinin yoktur ancak evvel ifadesi tesbit edilmiş bulunan
sanık Müzaffer Çuroğlu'nun evvelki sevelerde 4 ifadesi okunmaktadır halbuki duruşma
sirasındaki sorgusundan kendisinin 5 ifadesi olduğu anlaşılmaktadır okunan ifadeler
7.5.1973 tarihli sevalik ifadesi tarihli el yazması ifadesi, 4.5.1973 tarihli emiyet
ifadesi ve 2.4.1973 tarihli ikinci sevalik ifadeleridir halbuki müvekkilim sanık Mü-
zaffer Çuroğlu 7.5.1973 tarihinde birinci sevalik ifadesi alındıktan sonra sevalik
te yeniden ifadesinin alındığını bildirmektedir bu ifade dosyada mevcut değildir. İkinci
emiyet ifadesi yani 4.5.1973 tarihini taşıyan ifade göz altına alınmadan 55 gün
sonra alınan el yazması ifadesinin ayrı olduğunu göre 4.5.1973 tarihini taşıyan in-
kansıdır tarihte bir yanlışlık vardır notice olarak birinci emiyet ifadesinin alın-
 edilmesini talep ederiz ayrıca Müzaffer Çuroğlunun sorgusuna ilişkin bir hususun ay-
dınlığa kavuşması bakımından ve mahkemenin mütedesiyle kendisine bir sul tevcih etmek
istiyoruz buna müade edilmesini talep ediyoruz dedi.

Sanık müdafii Av.Nebil Varay sanık Müzaffer Çuroğlunun iki tane emiyet ifade-
si olduğu bunlardan birisinin dosyada mevcut bulunduğunu ve 4.5.1973 tarihini taşıyan
diğerinin ise mevcut olmayıp getirtilmesine dair talahi hakkında mahkeme hareketine
karar itirazına, sanık müdafinin bizzet kendi müvekkiline karşı sul tevcihine lu-
sun bulunmadığı hususu sabta geçirildi.

Sanık müdafii zabta bizzet sul tevcihi olarak talebiniz geçmiş bulunmaktadır
biz sulinizi mahkeme kararıyla ve mütedesiyle sorarak istiyorduk bu hususun tevcihini
istiyoruz ve aynı sul tevcih edilmesi talebinizle karar ediyoruz bu hususta mahke-
meden bir karar verilmesini talep ediyoruz dedi ve ilaveten savunma hakkı tem ve gen-
rel bir hakta ancak kanun ile belli hollere intisar etmek üzere sınırlanmış yargala-
nanan hangi safhada ya da bu biçimde müdafinin müdahale edemeyeceği konus ile belli
dir 553 sayılı kanunda yapılan son değişikliklerde dahi müdafinin yargalamaya gere-
ken yargı yetisiyle ve onun kararıyla sul yönetemeyeceği hususunda bir sınırlama
yapılmamıştır bir müdafii sorgusunu verememesinin kendi müvekkiline etki altında bu-
lunan bir sanığa sul soruşu tartışılmasından kabul edildiğine göre kendi müvekkili
ne sul soruşu evleviyetle kabul edilmelidir nitelikte yıllar boyu süren uygulama da
bu yöndedir. dedi ve İstanbul Barosu Başkanlığı ile Av.Faruk Ersoy'un Prof.Östekin To-
sun'un bu hususa değinen mütalealarına mahtevi yazı fotokopilerini ibraz etti.

2-4/7/73

yürüten

As.Savcı söz istiyerek müdafilik görevinin savuma düşüncesinden ayrı olmayacağı ve sanığın imt edeceği sorgu ve savumada müdafinin görevinin teknik bir yardımdan ibaret bulunduğu her türlü isahat varestedir sağlam bir müdafilik görevi sanıkla müdafii arasında suç konusu suçun işleniş sureti ve yan ilişkilerle dönük olarak tam bir hakimiyeti ve sanıkla müdafii arasında sağlam bir diyalogu gerektirir bu düzeydeki ilki müdafilik görevini alınması ile esasen kurulmuştur müdafii sanıkla her zaman temas halinde sorguyu izlemektedir sorgu ve savumada sanığın hukuk tekniği bakımından düşünceli ve düşülebileceği hataları sürekli ilişki sırasında müdafii sanığa hatırlatar ve icab ederse sanık mitakip zamanlarda sözlü olarak gerekli tervihlerde bulunabilir.Devamında girift bir örgüt ilişkisi ve bu örgüt şahsında sanıkların tedahül eden eylem ve faaliyetleri söz konusudur bu itibarla özellikle bu konuda istemde bulunan müdafinin sayın Varol birden çok sanığın avukatıdır sanıklardan bir tanesine sorgusu sonunda tevcih edeceği çapraz bir sual yerine göre sorgu sistemini bozduğu gibi bundan sonra dinlenecek sanıkların sorgularına da müsabet veya menfi yönde etkiler müdafinin teorik bazı görüş ve temennilere dayanarak sanıktan sual sormasını duruşma dışındaki ilişkileri içersinde yerine getirmesi lazım gelen bir görev olarak telakki etmekteyiz böyle bir istemin yerinde olduğu görüşündeyiz dedi.

Sanık Müzaffer Oruçoğlu söz istiyerek sorgu sırasında bazı hususlar zabta yanlış geçmiştir bunlara düzeltmek istiyorum dedi.

Kendisine zabta yanlış geçen ifadesinin nelerden ibaret olduğunu bir dilekçede belirtmesi hatırlatıldı.

GEREKİ DÜŞÜNÜLDÜ : Talep hakkında bir karar vermek üzere duruşmanın aynı gün saat 14.00'de tehirine karar verilip açıklandı.9.1.1974

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

Z.KATİBİ

Duruşmanın tehir edildiği mayyen saatte mahkeme kurulu eskisi gibi savcı Hakim Kd.Yzb.Yaşar Değerli ve Z.Katibi Dz.Ast.Sb.Fethi Edis hazır oldukları halde duruşma salonuna gelindiğinde sanıklar ve müdafilerinin yerlerine alındıkları görüldü.

Gelen sanıklar ve müdafilerin yüzlerine karşı açık duruşmaya devam edildi.

Bir evvelki celse hazır bulunmayan sanıklardan İzzet Oğuz, Mustafa Çoban, Haydar Necit, Bekir Erol Birinç, Hüseyin Cevizci'nin geldikleri keza sanık müdafilerinin den Av.İsmail Haldı Altan, İbrahim Harman ve Av.Duruşma Ali Aydan'ın gelmiş oldukları anlaşıldı.

Daha evvelki celselerde hazır bulunmaması nedeniyle hüviyeti tesbit edilememiş olan sanık Haydar Necit'in hüviyetinin tesbitine geçildi.

Sanık Haydar NECİT : Süleyman oğlu 1947 doğumlu, Akçadağ nüfusunda kayıtlı, Bekiugağı Bıyıldığı'da mukim, çiftçi olduğunu bildirdi.

İddianamenin sanıkla alakalı olan kısma okunup izah edildi.Bundan sanığın kendine ait nüfus cüzdanını T.C.K.nun 146 nci maddesini ihlal eden sanık İbrahim Kaypaldıyaya verdikten sonra tekrar müreccatla yeni nüfus cüzdanını çıkarttığı ve bu suretle faili gizlemeye yardım ettiği iddia olunarak T.C.K.nun 296 nci Md.sini ihlal ettiğinin iddia edildiği anlaşıldı.

Dosya tetkik edildi.Bir evvelki celse talep hakkında karar vermek üzere duruşmanın tehir edildiği olduğu anlaşıldı.

GEREKİ DÜŞÜNÜLDÜ : Usul kanunları ve cari tatbikata nazaran müdafinin sorgu sırasında sanığa temsil etmeye hakta bulunmadığı görüşüne varıldığından sanıklardan Müzaffer Oruçoğlu vekili Av.Nebil VAROL'un müvekkiline duruşma Kd.Hakimi vasıtasıyla sual tevcihine dair talebin reddine oy birliği ile karar verilip açıklandı.9.1.1974

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

Z.KATİBİ

Sanık sorgularına devam edildi.

Sanık Ali TAŞYAPAN sorgusunda : Sorguya başlamadan önce beni ve yoldaşlarımı

yargılayan mahkeme ile ilgili kısa bir açıklama yapmak istiyorum. Daha önceki red ve güvensizlik konusunda hazırladığım dilekçe 3 sahife olduktan sonra engellendi. Önce Savcı Yağar Değerli dilekçesini okumasını sabote ederek mahkeme heyetini açığa tehdit etti. Dedi.

Sanığa sorgu hudutları içinde kalması hatırlatıldıktan sonra tekrar söz verildi. Sanık sorgusuna devamla : Bu güldü düzeni yani komprodor burjuvazinin ve toprak ağalarının düzenini yıkıp yerine proleterya önderliğinde halkın düzenini kurmak için örgütlenen T.K.P.M.L.'nin bir mensubu olarak T.C.K.m.m 146/1 nci maddesinden mahkememize ce yargılamıyorum daha sorgusunu bağında şu noktayı belirtmek isterim ben T.K.P.M.L.'nin bir üyesi ama sadece bir üyesi olarak bu güldü gerici diktatörlüğü yani komprodor burjuvaziye ve toprak ağalarının diktatörlüğünü yıkıp yerine proleteryanın önderliğinde halkın demokratik diktatörlüğünü kurmak için güldüm ortamında mücadele ettim. Bundan dolayı da bu gün burada en ağır ceza hükmü ile yargılamıyorum fakat bu arada ilginç olan da bazı eylem ve ispatlarla bana yüklenilmiştir. Şahsıma ilgisi olmayan bu ithamları aydınlığa kavuşturmak için iddiamın dayandığı ifadelerimin hangi şartlar altında alındığını açıklamam gerekir. Benim işkence tezgahından geçişim 3 ayrı dönem kapsıyor birinci dönem Kayseri Emniyeti 2 nci şubesi, 2 nci dönem İstanbul Emniyet 1 nci şubesi, 3 ncu dönem ise Davutpaşa tutukevinde iki ay kaldıktan sonra yeniden Miğ işkence tezgahına alınmam bu 3 dönem zarfında maydan dayana, falaka, saatlerce soğuk suda çıplak olarak salıtlılıp dövülme ve elektrik işkencesi tezgahından geçmem bu işkenceler vücudumun geçitli organlarına defalarca tatbik edildi. Fakat bu işkencelerin ayrıntıları burada anlatılamayacak kadar insanlık dışı metotlardır. Yaralı işkencelerden sonra vücudumda beliren arızaları söylersen işkencelerin dozu hakkında bir fikir edinilebilir kanısındayım. 15 gün büyük abdes ihtiyacım gideremedim. Güldü ağzından verilen akım midemi tahrip etmiş ve bağırsaklarım kurtmuştu. bu etkileyle dışkı simsiyah taş parçaları haline gelmiş küçük kuma ve abdesle birlikte kan geliyordu. 3 ay kadar süre cinsel dengesizlik bu dönemlerde savcıların da emniyetten farksız olduğumu gördüm. 1 nci kez savcılığa çıkarken ifadelerimin işkence ürünü olduğumu söyledim. Savcı ise ifademden son paragrafı göstererek beni azarladı. Bak ifademde başka germediğimi teyit etmişsin işkence gördüğüne dair elinde raporun varsa zaten hepimiz böyleyiz bir işkencedir tutturmuş gidiyoruz sende öbürlerin gibi yalan söylüyoruz 2nci kez Savcı Yağar Değerli'nin karşısına çıkarken daha sert bir mamele ile kargalaştım savcıya ispat edilen eylem ve hususları başka sonucu kabul ettiğimi ve bunları red edeceğimi söyledim Savcı Yağar Değerli bağırarak beni tehdide kalktı. Kabul etmediğim takdirde geldiğin yere yani işkence tezgahına yollacağımı söyledi. Daha sonra Savcı bana şunu söyledi. İbrahimin nerede ve nasıl olduğunu biliyor musun bende Diyarbakırda yaralı olduğumu söyledim Savcı bana ne Diyarbakır intihar etti artık ona bel bağlama o gektan yok oldu eğer seninde onun gibi intihara gönlün varsa ifadeni red edersen dedi. Önderim ve yoldaşım İbrahim Kaypakçıyanın ölüm haberini yukarıda değindiğim şartlar altında ve bizzat Yağar Değerli'den öğrendim İbrahim'in ölüm haberi bende çok tesiri yaptı hapishanede iki ay yattıktan sonra işkenceye alındığıma göre savcı Yağar Değerli'nin beni yeniden işkence tezgahına göndermesi görülen köy gibi idi. Miğ biriktirmez inkamı kalmadığı için Mit'teki ikinci ifademden olduğu gibi kabul etmek zorunda kaldım hatte bu ara Savcı daha da ileri giderek muhtar olayın da ifademde ismi geçen şahıslar dışında daha çok kişilerin olacağını bunları söylersen cezalarını hafifliyeceğini kendisinin emniyettekiler gibi cahil olduğumu bu gibi işlerde hiç bir şeyin gözünden kaçırmayacağımı söyledi. Böylece savcı kraldan çok kralca olduğunu Mit'i fersah fersah geride bıraktığını ispatlanmış oldu. Zaten yoldaşım İbrahim Kaypakçıyanın katledilmesi için hazırlanan senaryoya kendisinin baş aktörü olması bu konuda maharetli olduğumun başlıca delilidir. İşte iddiamda bana yöneltilen ispatlar yukarıda izah ettiğim şartlar altında işkence ve başka ile alınan ifadelerimin ürünüdür. Bu nedenler dolay emniyet Mit, ve Savcılık ifadelerini red ediyorum bir komünist olarak maruz kaldığım bu insanlık dışı faşistliklere geçmedim bu tür barbarlıklar yeni değil ve sadece ülkemizde de uygulamıyor sünni ve zulüm düzeninin et oynattığı her diyarda vardır. Sünni ve zulüm dünyası var oldukça zalimlerin saltanatı ayakta kaldıkça bunlar var olacaktır. Eski çağlardan günümüze kadar uygulanan barbarlıkların amacı aynı zulüm düzenine karşı baş kaldıran yığınların mücadelesini kırmak ve ateşle boğmak zalimlerin kanlı saltanatını ayakta tutmak çağımızda da yıkılmaya doğru giden faşizmin baş vurduğu tek çaredir bu. Çerçin Rusyada Hitlerin Almanyada Mussolininin İtalyada Çankayvek'in Çin'de Amerikan emperyalistlerinin uçakları ile birlikte Vietnam'da Kambocya'da Laos'ta Fili-

pinlerde Ortadoğuda Latin Amerika, Afrika, ve Asyanın diğer ülkelerinde ezilen halklara ve onların önderlerine uyguladıkları zulümün tek sebebi iğrenç sömürü dünyalarının ayak ta tutmak içindir. Ama ne oldu. Bu zulümlerin kanlı saltanatları birer birer halkların gelik yusuğu ile tarumar olup tarihin çöplüğüne atıldı. 1971 de Ülkemizde tezgahlanan Faşizmin halkımıza ve önderlerine uyguladığı gerici terör öteden beri var olan zulüm zincirinin bir halkasıdır. Halkımız yıllardır zulüm ve sömürüye karşı verdiği bu mücadelelerde çok değerli evlatlarını kaybetmiştir. 1921 Ocak ayında T.K.P.M.L.'nin önderi Mustafa fa Suphi 15 yoldaşı ile ve 1973 yılında da T.K.P.M.L.'nin önderi İbrahim Kaypaktaya 4 yoldaşı ile birlikte faşist güçlerin tecavüzüne uğramıştır Ocak ayı halkımız için Kara aydır çünkü bu ayda Türkiye halkları en değerli önderlerini kaybetmişlerdir. Zallimlerin baskılara dünya komünistlerini yıldırma gibi bizleri de yıldırılmayacaktır. Biz komünistler yenilgilerden korkmayız bizim mantığımız savasnak yenilmek yine savasnak yine yenilmek taki zulüm düzenini yıkana kadar savasa devam etsektir mücadelemizin nihayi hedefi ise yüze komünizmi kurmaktır.

1966-1967 ders yılında Kayseri Mimarşinan ilkokulundan İstanbul Y.Öğretmen okuluna ayrıldım. Daha ilk günlerde İbrahim Kaypaktaya ile tanıştım İbrahim yoldaş daha o günlerde bende iyi intiba bıraktı devrimci inancı ve bu yoldaşın kararlı tutumu beni etkiledi ve o devrimci fikirleri ös olsun diye savunuyordum gerçekten ezilen halkı canından sevdiği ve devrimci fikirlerle samimiyetle inandığı için savunuyordum Muzaffer yoldaşla İst.Y.Öğretmen okuluna girişimiz aynı devreye rastlar hazırlık lisesinde sınıf arkadaşları idik. 1967-1968 ders yılında üniversiteye geçtikten sonra İbrahim Yoldaşın önderliğinde fikir kulüpleri federasyonuna bağlı Y.Öğretmen Okulu fikir kulübünü kurduk. Amacımız okulumuzda devrimci bir ortam yaratmak ve okuldaki gerici güçlerle mücadele etsekti. 1 nci yıl bir ay tart aldık ikinci yolda okuldan süresi olarak atıldık çünkü devrimci faaliyetimiz okulun gerici yöneticilerin gözüne batmıştı. Demagogyda dava açtık karar bozulduğu halde İbrahim yoldaş hariç diğerlerimiz yazlık okula alındık. Nasıl ki 1973'e Faşizmin sadık hizmetçisi Yazar Değerli bu günkü düzen için İbrahim yoldaş en tehlikeli kişi olarak görüp hatırlatıyorsa o günler de de okulumuzun gerici müdürü okul için İbrahim yoldaşın en tehlikeli kişi olarak tesbit edip okula almamıştı. Yani İbrahim yoldaşın ta o günlerde bu zulüm düzeninin savunucularıyla arası bozulmuştu. O günler İbrahim yoldaşın yama sıra Tipin toplantı ve mitinglerine katılıyor ve ara sıra Tüs salonuna verilen devrimci konulu konferanslara dinleyici olarak iştirak ediyordum 1968 yılında üniversite işgal hareketleri oldu bu dönemde bazı geceler bende İbrahim yoldaşla birlikte gidip üniversitede nöbet tuttum İbrahim yoldaşla beraberliğim devrimci yönde etkilenmemi sağladı. Ufkum genişledi gerici düzenin kafamda kalıplaştırdığı mekanik fikirler düşünme uğradı devrimci bilincim devrimci inancım ezilen halkın sevgisine ve devrimci fikirleri daha çabuk kavramama sağlayan etmen olmuştur. Üniversite mücadelesinin pratiği içinde şu gerçeği gördüm gençliğin demokratik mücadelesi bu günkü zulüm düzeninden hoşnutsuzluk olan işçi ve devrimci köylülerin mücadelesinden soyutlanamaz bunlar bu günkü gerici düzenin ayrı ayrı fakat temelde birbirleriyle ilgili meseleleridir bu andan itibaren işçilerin grev ve köylülerin toprak işgali gibi demokratik hareketlerine ilgi duymaya başladım. Gençliğin Amerikan emperyalizmini hedef alan bazı mitinglerine katıldım bunlardan kanlı pazarı örnek verebilirim helbettiki Amerikan emperyalizmini hedef alan bu mitingler sebebsiz değildi tüm dünya halklarına baş düşmanı Amerikan emperyalizminin sorbu gücü 6 nci Filo ikide bir gelip İstanbul boğazının bögüne laçak gibi seplamyordu Filo komutanı ve yüksek rütbeli subaylar burjuvazinin medeni seks batakhaneleri olan Tarabya ve Hilton otellerinde dansözlerle karşılıklı gübük askerleri de daha ädi batakhaneler olan randevu evlerine akan ediyorlardı. Üniversite işgalinde devrimci gençlere grevlerde işçilere toprak işgallerinde köylülere dipçik ve jopla saldırıya geçen gerici düzen silahlı güçleri 6 nci filonun sulay ve erlerini iğrenç zevklerini daha fazla tatmin etmeleri için kapı önlere de ve cadde başlarında nöbet tutuyor saçıkça bu serseri takımı çöpgatanlık ediyorlar Amerikan emperyalizminin 6 nci Filosu helbettiki sadece personelinin sevkini tatmin için gelmiyordu yarı sömürgeci durumunda olan ülkemizde teçhizat ve donatma ihtiyacını karşılamak için geliyordu ülkemizde gelişen devrimci mücadelenin etkisinden kışkırtılan gericiilere istanet devrimcilere ve halkımıza da giz deyi vermek için geliyordu kanlı pazarda polislin yama sıra Bursa ve Eskişehirden getirtilen çenber sakallı sarou tayfası

devrimci güçlere karşı saldırıya geçti sonra iki tane ve yitilince yaralı bende bu olayda yaralardan sonra pazar gününü okuyum. Tüm İstanbul hastahaneleri yaralı devrimcilerin indisiyle yankılarından burjuvazinin batakhanelerinde de de 6 no. filozofun subay ve oruları iğrenç zevklerinin son denlerini yaşıyorlardı. Karlı Pazar olayı beni çok etkiledi. Amerikan emperyalizmine ve ilkesizdeki uykularına karşı olan kinini bildiği işçi ve köylü mücadelesi üzerine beni düşünmeye zorladı. Devrimci soru bir gebeden sonra ancak uzun süreli bir halk savışı ile olabileceği fikrini bende yarattı. Bu itibarla Marksist Leninist ideolojinin geliştirmek için İbrahim yoldaşla olan proleter yoldaşlığımı güçlendirdim onun vasıtasıyla işçi köylü gazetecisinin İstanbul bürosu ile ilişki kurdum. Bu büro aynı zamanda Türk solu ve P.D.A. dergilerini de çıkartıyordu. İşçi köylü bürosunun İstanbul sorumlusu Ben Özen'le bu dönemde İbrahim yoldaş vasıtasıyla tanıştım. Benim amaçlarım işçi ve köylü kitlelerine güvenim 15.-16 Haziran işçi hareketiyle bitti. Sonraktan o günlerde işçi sınıfının sükuti ve sükut karşıtı hareketini göyünde gördüm. Ancak yılın bir amaya gelince devrimci için nasıl yenilme bir güç olduğunu ve beklenilen sınıf güçlerinin de nasıl köf olduğunu bizzat pratik için de gördüm o günlerde bütün devrimci gibi bende yigit işçi sınıfından yeni başında onunla onunla yarıdım yarıyıldıkça işçilere bildiri dağıttım ve onlarla beraber salınları lanetleyen devrimci sloganlar haykurdum o günler İstanbul mahallelerinde sadece işçi sınıfından güc sesi etrafı çınletti. Köylü kölesizlerin açık gözlemlerini yurt dışına kaçan basırlığı içinde adalara etan kapağı yarısına giriştiler diğerleri ise evlerine pusup gelececeklerini kara kara düşünmeye başladılar. Hatta Sındiyedeki yasak evlerine çekilen köylü burjuvazi ondan geçen işçi seline girin görünmek için pencerelerinden sarılarak nazik elleri kısırmaya kadar işçileri alkışladılar. İşçiler dört bir yandan tanklardan kurulu birliklere karşı İstanbul merkezine doğru yürümeye başladılar. Bu durumda tahminli olmayan o günün gerici hükümeti hemen salkıyönetim ilan etti işçi sınıfının halkı mücadelesi kanlı bir terörle bastırıldı işçi sınıfı bu mücadelede üç kurban verdi. Salkıyönetim hapishaneleri işçi sınıfı üyeleri ve devrimci gençler de doldurdu. Bu salkıyönetim kalkmasından sonra İbrahim yoldaşın tevgiyle daha önce işçi köylü bürosunda tanıştığım Cem Somal ve Y. Öpreten okuluyla tanıştım. Hicayin Karanlık ile birlikte Alibeykly işçi köylü bürosunda çalışmaya başladım. Buradaki faaliyetimizin esasını işçi köylü gazetecisinin her gün çıkan nüshasına çevredeki fabrikalarda ve mahallelerde satıktı. Amacımız işçi köylüdeki devrimci yarılarla işçileri ve gençleri uyardırarak giderek onları devrim safına kazandırmak buradaki faaliyetimiz 1971 Faşist salkıyönetim döneminde kadar sürdü.

1971 salkıyönetimi ile faşizm ülkemize çöreklenmiş bütün devrimci gibi bende o gün iki yoldan birini tercih etme sorumluluğu ile yüz yüze idim ya faşizmin kanlı terörüne paniğe kapılıp pasifleşecektim ya da halkın arasına girip onunla onunla onunla faşizme karşı mücadele edecektim. Ben devrimci sorumluluğumu düşünerek ikinci yolu yani devrim yolunu tercih ettim. Hata mıydı ya kadara ile salkıyönetimin başında bir gün İbrahim yoldaş gelip beni buldu kararlı olup olmadığımı uzun süreli bir devrimci çalışmaya kendimi hazırlayıp hazırladığımı sordu kararlı olduğumu ve uzun süreli bir devrimci çalışmaya hazır olduğumu söyledim bunun üzerine İbrahim yoldaş bana devrimci çalışmaya teklif etti. Bende memnuniyetle kabul ettim. İbrahim yoldaş o gün bana şunları söyledi. Ülkemiz yarı sömürge ve yarı feodal bir ülkedir devrim yolumuz halk savışı yolu bizler kırsal bölgelerde hakim sınıfların iktidarına karşı parça parça yıkarak ve halkın iktidarını da parça parça kurarak uzun süredir bir halk savışıyla ülke çapında devrimci gerçekleştireceğiz bu itibarla sen Malatya bölgesine gideceksin orada köylüler arasında propaganda ve agitasyon çalışmaya yürütürken bölgeyi ve halkı iyice tanıyacaksın bu çalışma süreci içindeyecek köylülerin en devrimci unsurlarına geçişle faaliyeti içine sokacağını böylece o bölgede halk iktidarının kavalcısını tutuşturacağını bu konudan sonra İbrahim yoldaşla birlikte Malatya'ya hareket ettik. Daha önce o bölgede faaliyet yürüten Ali Hürkan yoldaşın yanına katıldım. Ali Hürkan ile birlikte Malatya'dan Kütahya bölgesine gittim bundan sonra İbrahim yoldaşın önerisi doğrultusunda devrimci çalışmaya koyulduk ilk işimiz Ali yoldaşın yardımı ile bölgeyi keşif yapmak oldu. Halkla ilişkilerimiz adım adım çalışmaya başladı. Böylece kadere halkın kadere ile birleşti ve yarıdevrimci halkın yarıdevrimci ile kaynaşta bir devrimcinin bu bölge halkına tanıdıkta sonra kitlelere güvenmesini için kör ve sağır olmasa gerekir. Şimdi bölgede bir avuç köylü unsur haric halk yeniden yarıdevrimci devrimci çalışmaya başladı. Bölge halkının yüzde sekseninin yarı-

suî kâğıtlar te'kil eder bu tür kâğıtların bir veya iki kâğıt tarlası var tarlalarda ise kârın satan bile zor işler yoksa halk tas'ulama ile sefalet içinde biz kendilerinin sefaletine bu girdi sömürünün sebep olduğunu anlatırdık. Kâğıtlarınca hemen bizi sustururlardı. Ve şöyle derlerdi bu girdi sömürü düzeninden dolayı bu hale düştüğümüzü biliyoruz bunu aşar sultan bile öğrendi siz asıl bu düzeni nasıl yıkacağımızı ve kendi düzenimizi nasıl kuracağımızı bize öğrettin bizlerde bunun üzerine Sovyet devriminin Çin Devrimini Vietnam devrimini kısaca bütün dünya halklarının devrimci mücadelesini anlattılar bir dille işah ederdik. Kâğıtlar bu anlattıklarımızı güçlerini kırıpandan sonra ne kadar dinlerlerdi bu arada elimize geçen Şafak gazetesinin devrimci yazılarına kâğıtlara danışarak onları Türkiye ve Dünya halklarının devrimci mücadelesi hakkında bilgi sahibi etmeye çalışıyorduk bu sohbetler esnasında kâğıtlara bilgi hakkında soru sorarak onların sosyo ekonomik yapısına öğrenmeye çalışıyorduk. Kitlelerle daha iyi konuşmak için onların ufak tefek ev işlerine hemen sarılırdık bunlar ekim biçme harman işi yapacak toprak gibi işlerdi bu alçak görülmüş tavuzlarımız kitlelerle daha iyi konuşmamızı sağlıyor ve onların bize olan güvenini pekiştiriyordu. Bu yolda Şafak faaliyetimiz birkaç ay sürdükten sonra İbrahim yoldaş yanımıza geldi İbrahim, Ali, ben bir toplantı yaptık bu toplantıda İbrahim yoldaş geçen süre zarfındaki gelişmelerin işahına istedi. Bizde gelişmelerimizi şöyle işah ettik. Halkta iyi konuşuyoruz Halk genel olarak silahla mücadele taraftarı hale bu istek yoksa kâğıtlarla iyice belirgin halk reformist parlamenterizm, seçim vesaire gibi uyutucu oyunlara artık itibar etmiyor halk mahalli gericiilere merkezî otoriteye geçecek faşistlere, İhbarcılara ve Kürcektaki Amerikan radarına kin kusuyor İbrahim yoldaş ise bize şu talimatı verdi. Bir komünist olduğumuz ve gündüzün 24 saati halkın kurtuluşuna adanmışızsa unutmayın kitleler içinde suda balık gibi olma devrimin çıkarlarına herşeyin üstünde tutum faaliyetin gelen olarak Türkiye'deki özel olarak bu bölgedeki millî millî kitlelere teşhir ederek onların devrimci kinini bileyin. Gelişmelerimizi daha sistemli yürütüm için güvenilir unsurları bir araya getirerek kolektif eğitim yapın bu bölgedeki teşkilatlanmamızın ilk basamağı olsun. Kendi ideolojik eğitimini de ihmal etmeyin. Diyerek toplantıya son verdik. İbrahim yoldaş beraberinde getirdiği Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Maoşun un eserlerini Şafak gazetesinin sayılarına ve birkaç adet kâğıt kitabı bize teslim etti. Birkaç gün sonra da yanımızdan ayrıldı. Ben ile Ali yoldaş yeni talimatın icrasına çalışmaya başladık belirli mantıklarda kâğıtların en bilinci unsurlarını bir araya getirerek eğitim grupları kurduk. Bu eğitim toplantılarında her meselede halkın devrim için örgütlenmek ve devrim yolunda seferber etmek meselesi idi bialer bu toplantılarda Rusya'da, Çin'de Vietnam'da ve devrimin olduğu diğer ülkelerde komünist partilerin önderliği ile kâğıt ördü anlarında halkın nasıl örgütlendiğini gerici devlet makinesine karşı kendi iktidarını nasıl inşa ettiklerini anlatırdık. Önden sonra da bölgenin pratik meselelerine geçiyorduk ve şunu öğreniyorduk halkın üç silahlı vardı 1-Komünist parti, 2-Kâğıt ördü, 3-Faşizm ve emperyalizm karşı olan sınıf ve tabakalardan kurulu halkın birleşik cephesi bu bölgede de güçlü bir mücadele vermeye için silme karşı olan bütün unsurları kasıtlı olarak faşistlere, faşist karakol çavuşlarına, bölgedeki İhbarcılara, her türlü mahalli zorbalara ve radarındaki emperyalist güçlere karşı gerici birlikleri şeklinde örgütlenmeliyiz çünkü faşistler halka ilgisiz keder sömürüyor, faşist karakol çavuşları halka dayak atıyor, mahalli zorbalar halka zulm ediyor, İhbarcılar halka zarar veriyor ve radarındaki emperyalist güçler halka hakaret ediyor işte halkın iktidarını kurabilmesi için bölgeyi bu unsurlardan temizlemeye gerekir çünkü bunlar bölgedeki gerici diktatörlüğü halka uygulayan faşist unsurlardır bunlar yok olmadıktan sonra halka hayat hakkı olamaz. Ali yoldaşın gelişmesi bu doğrultuda devam ediyordu. Bölgeyi genişleterek yeni yeni unsurlar kazanıyorduk nereye gittik işah halkta devlet düzeniyle girdik. Biz Osmanlılardan gündüze kadar gerici devlet makinesini halkın sırtından insiyen sömürüyor. Mahalli malimler millî millîlerini bu sömür ile sürdürüyorlar bölgeye şerhler mevzii idarelerdir vahşet seferinde de kâğıt bir terörle bastırılmış kâğıtlar yakılmış ve kitle katliamları olmuştur. Bölge halkı kürt olduğu için senelerdir Türk güvenliğinin karabacı altında imlenmektedir. Ayrıca halk alevi olduğu için mescepliliğin engiz politikası halkın sabır taşını çatlatmıştır. Türk hakim sınıflarına ait bu politika burjuva cumhuriyeti düzeninde daha engizlenmiştir. Şeyh Sayit ve Dersim isyanından sonra bu bölge bile güvenliğinin kâğıt terörü altında çapnemiş ve halk üzerinde etkili olan aşiret beyleri batıya sürgün edilmiştir.

Türk hakim sınıflarına ve onların temsilcileri ulusların kendi tayin hakkını teke-line alarak Kürt milletinin ve diğer azınlık milliyetlerinin kendi kaderini tayin hakkı

ilkelerini alçakça çığnemişlerdir. Kendi zulüm ve sömürü politikalarının devamı için baş-
ka ulusların hakkına tecavüz etmişlerdir. İşte çalıntılarına bölge halkı gerici devletten
tarafıyla bu ağır darbeleri yedığı için ona düşmandır.

Benim Ali Mercan'la beraberliğim 1971 yılında kadar devam etti. Ali Mercan askeri
eğitim için Filistine gitti. Bölgede ben yalnız kaldım bir müddet kendi başına bölgedeki
çalışmalara yürüttüm ancak aynı amaç yani halkı ihtilale hazırlama amacı idi. Bir ay
sonra İbrahim yoldaş yanına geldi birlikte çalışmaya başladık. İbrahim yoldaş gelir
gelmez devrimci çalışmamızda bir canlılık oldu. İkiniz beraber geziyor ve her yere ber-
ber gidiyorduk. Bu dönemde çalışmamızın odak noktası devrimci mücadele için bölge halkı-
nın örgütlenmesi meselesi idi. İbrahim yoldaş her yerde halkı savagı getirisin savaga toprak
devrimci iktidarın kurtarılan şehirleri doğru parça parça ele geçirilmesi ve kısıt siyaseti
üst bölge gibi meseleler üzerinde özellikle duruyordu. En sonunda meseleyi getirip bu
gündü gerici devletin şiddet yoluyla parçalanması noktasına taşıyordu. Ben bu dönemde
İbrahim yoldaşın çok şeyler öğrendim kitlelerle beraber bende onun öğrencisi oldum
gündü en karışık meseleleri bile kitlelerle kavrayabiliyordum. İbrahim yoldaş gibi komi-
nistler saflarımızda olduktan sonra halkımızın kurtuluş mücadelesine çok şeyler kazan-
dırabiliriz inancı bende gelişti. Daha önce kurduğumuz eğitim grupları İbrahim yoldaşın
yaratıcı çalışmalarıyla gelişti bölgeyi tahliye eden bir araştırma netni hazırladık ve İb-
rahim yoldaşla şu yargıya vardık bölgede silahlı mücadele için aşırı şartlar mevcuttur
pek yakın bir gelecekte silahlı mücadele başlatılmalıdır. Dediginde vaktin geçmiş olduğu
anlaşıldı.

Sarak Mehmet Çıplamlık tarafından ibraz edilmiş olan 9.1.1974 tarihli dilekçe
okundu. Mahiyet anlaşıldı.

Sarak Hasan Gülmez'in ibraz ettiği olduğu 9.1.1974 tarihli dilekçesi okundu. Mahi-
yeti anlaşıldı.

Doğru tetkik edildi. 25.12.1973 tarihli celsede tahliye talebinde bulunan Naki
Üçgül, Ali Yıldız ve Düzali Aydın'ın tahliyelerini hakkında dosyanın tetkiki alınmış
olduğu anlaşıldı.

ŞERHİ BİRSÖZÜ : 1- Sarak Sarık Mustafa Çıplamlık ve gerekçe müdafii Av. Nebil
Varay sarıkın dosyasında mevcut 4.5.1973 tarihli emniyet ifadesinden başka ve ondan ev-
vel tesbit edilen ifadesine dair bir şaktan daha bulunduğunu ancak dosyada mevcut olan
diğer şaklarla ifade ettiklerinden Sarık Mustafa Çıplamlık'ın iddia edildiği şekilde
dosyada mevcut emniyet ifadesinden başka bir ifadesinin bulunup bulunmadığı ve bulunduğ
şu takdirde gönderilmesi için Sıkıyönetim As. Savcılığına mizekkere yazılmasına,

2- Sarak Naki Üçgül'e misnet suçuna esas ve mahiyeti ile tu-
tuklu kaldığı süre nazara alınarak şüpheliyetine sebebiyet verilmesi için TARKİYESİ
NE ve başka bir şaktan dolayı tutuklu veya hükümlü bulunmadığı takdirde serbest bırakıl-
ması için Sıkıyönetim As. Savcılığına mizekkere yazılmasına,

3- Sarık Ali Yıldız, Düzali Aydın, Mehmet Çıplamlık ve Hasan
Gülmez'e misnet suçları ve tutuklu kaldıkları süreleriyle ilgili her türlü tutuklama sebeb-
lerinin ortadan kalkmadığına karatine ulaşıldığından tahliyelerine dair taleplerinin
reddi ile tutukluluk hallerinin devamına, kama diğer tutuk sarıkların tutukluluk halle-
rinin devamına duruşma günü hazır bulundurulmaları için Sıkıyönetim As. Savcılığına mi-
zekkere yazılmasına ve duruşmanın 10.1.1974 Perşembe günü saat 09.30'a talikine oy bir-
liği ile karar verilip açıklanmış. 9.1.1974

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

Z. KATİBİ

Duruşmanın tehir edildiği gün ve saatte mahkeme hazretu eskisi gibi Savcı Mehdi Ed. İsb. Nigar Değerli ve S. Katibi Dz. Öst. Şb. Fetih Edis hazır oldukları halde duruşma salonuna gelindiğinde sanıklar ve müdafilerinin yerlerine alırdıkları görüldü.

Tokiana yapıldı. Sanıklardan Yusuf Ernes, Şemseddin Akınoy, Özen Sözen, Faki Cengil Mehmet Koçbaş, Kutsiye Bozoklar, Haydar Mecit, Abdurrahman Keşkin, Adnan Kılıç, Ali Turan Harig diğerleriyle müdafilerinden Av. Nebil Varay, Av. Şehin Ünal'un gelmiş oldukları anlaşıldı.

Çelen sanıklar ve müdafilerinin yüzlerine karşı açık duruşmaya başlandı.

Sanıklardan Mehmet Çiçek ve İsmail Şebay'ın ayrı ayrı hazırladıkları dilekçeler bilahere okunup gereği yapılarak üzere kendilerinden alındı.

Sanık Ali Taşyapan sorgusuna devamla : İbrahim yoldağla beraber yaşadığım devrin ci gelişme 1971 yılının sonuna kadar devam etti. Bir ara İbrahim yoldağ yanından ayrıldı. Bir müddet sonra Bora Güşen ile birlikte yanına geldi kendisi ayrıldı. Ve Bora Güşen yanına kaldı. Bu sefer ben Bora Güşen'e bağlı olarak bölgede çalışmaya başladım. Bora ile birlikte propaganda çalışmaları ve örgütlenme faaliyetleri yürütmeye başladık. Bora geldik en bir ay sonra da Ali Mercan Filistin'den döndü. Mart. 1972 ye kadar Bora Ali ve ben birlikte çalışmaya sürdürdük. Mart. 1972 İbrahim yoldağ tekrar yanımıza geldi. Bora Güşen ise yanımızdan ayrıldı. Bora Güşen'i bir daha görmedim. Bu sefer İbrahim yoldağ Ali Mercan ve ben İbrahim yoldağla bağlı olarak çalışmaya başladık. Bir gün benle İbrahim yoldağ Aliden ayrılıp başka bir mantalaya geçti. Yoldağ yanından İbrahim yoldağ bana T.K. P.M.L. ye üye olma teklif etti. Bende büyük bir mutlulukla kabul ettim. O güne dek bu kutsal görevi bütün gücümle yürütmeye söz verdim. Ocak. 1972 Nisan aya ortalarında Filistin'den bir grup arkadaş geldi. Bunlardan bir kısmı hemen yanımızdan ayrıldı. Bir kısma da İbrahim yoldağ benim bildiğim bölgelere gönderdi. Yanlıs yanımızda İbrahim yoldağın bana Davut tekam adıyla tanıştığı arkadaş kaldı. Bunların Filistin'den getir dikleri otmalı haber üzerine İbrahim yoldağ Ali Mercan'a tekrar 1972 Mayıs aya başında Filistine gönderdi. Haziran 1972 de İbrahim yoldağ bölgeden ayrıldı. Temmuz. 1972 de İbrahim yoldağ, Ali Mercan, Cem Somel, ve Kadir yanına geldiler birkaç gün sonra İbrahim yoldağ bölgeden ayrıldı. Ali Mercan ile Kadir de başka bir bölgeye gittiler. Ben ve Cem Somel Kirecik'te kaldık. Bir ay sonra Cem Somel hastalığına için İstanbul'a gitmesine karar verdik. Bu dönemde Cafer Şen ile yanına ayrıldıktan sonra çalışarak üzere Malatya'ya gitti. 1972 Kasım aya sonlarında İbrahim yoldağ yanına geldi. Başka bölgelerde çalışmış Ali, Kadir ve Davut'u görerek ve sonunda İstanbul'a gitmek üzere ayrıldı. 1973 Ocak aya sonlarında Ali Mercan ile buluşup Malatya'ya gittik. Orada Cafer Şen ile buluştuk. İbrahim Çelik, İbrahim Gülgeç, Alpaslan Üstürke, İstanbul'dan Malatya'ya geldiklerdi. Ben İbrahim Gülgeç'in yanına alarak Kayseri'ye gittim kısa bir müddet sonra da Kayseri'de yaka landık.

Şimdi hareketimizin Kirecik bölgesinde ortaya koyduğu silahlı bir eylem üzerinde duracağım. Şimdi ettiğim eylem mahatar olaydır. Ben daha ilk bölgeye gittiğimde tanıştığım bütün kıyılılar nefretle bizi benden beklediyordular. Bu kişi Kahyalı mahatar idi biden daha önce Sinan Cengil ve yoldağlara devrinci mücadele vermek amacı ile bölgeye geldiklerdi. Sinan Cengil'in bölgeye gelişi benden tesiri yaratmakta bölgedeki bütün gericiilerin yürekli korku ile kasalırken halkın yürekli de sevinçle haberişti. Halk Sinan ve yoldağların görmek ve onlara yardım etmek için günlerce dağlarda onlara amana-ya koyulmuştu. Halkın devrinci sevgisi Sinan ve Cengil ve yoldağlara adeta efendileştirmişti. Devrinci durumu. Bu saat geçişli mahalli gericilerle devlet güçlerini içeren leri panjere uyarıyordu. Amerikan radarındaki emperyalist personel ile diken üzerindeydi tam bu geçişlik içinde Kirecikin Kayseri'ye kıyından anılı bir halk düşmanı olan Tullu İsmail kollarına sıvayarak karşı devrinci faaliyete girişti bu adam daha 15 yıl önce Kirecik'ten geçen asfalt yapılarırken epeyi ile yola kam çeken ve nefesi sıklıkta koken biriydi. Tullu İsmail kafasına geliştirmek o bölgede Afyon, Bismar, ve silah kavgası sa olan Cürre İsmail'e yanına kasa yanında cebini çıkardı ve yoldan aldı. Bende o bölge deki devlet mekanizması ile birlikte bu fırsatları çevirdi. Tullu İsmail kısa zamanda beynelmülnele kavgası gebekesine dahil olarak İran üzerinden ta Ortadoğu'ya kadar kol saldı. Tullu İsmail o bölgede AP'nin direği ve aynı zamanda Malatya İkt.'inin akıl hocasıdır işte o anılı mahim Kirecik'te sivillik adam teininine girişti. Kendisi gibi profesör olan Kahyalı mahatarı buldu. Halkın ileri unsurları Sinan'a yardım etmek için dağ yolunu tutarken Kahyalı mahatarı da Sinan'a ihbar etmek için Akşadag'ın yolunu tuttu. Bu ihbardan

kısa bir müddet sonra faşist komanda birlikleri Malatya ve Maraş'a saldırıya aldılar. Dağlarda görülen hareket olduğu yerde salakaya yatırıldı. Köylüler zorla ormanlarla kapalı olarak mahallelerde köy meydanlarında halk palatna ile karbağlandı. Bağyurt ve Zeydara yaylaları basılarak halka sulandırıldı. Koruktan çocuk düşüren gelinler oldu. Gece dışarda görülen ihtisarsız atay - dileceği tehdidi savırlandı. Faşistlerin karlı tertibi bölgede gırlere kol göndü. Bir müddet sonra ikinci bir halk düşmanı olan İnkilâpçı muhtar İbrahim ile Türkiye devrimci Çallıbağın Karagayracına 99 göhit birden verdi Sıran Cengil ve İki yoldağı faşist güçler tarafından göhit edildi. Devrimci göhitler gibi Sıran Cengil ve yoldağıları da Türkiye halklarının kalbine yerleşti. Malatya, Maraş, Adıyaman, ve Gaziantep halkının ordara duyduğu sevgi ve sempati onların şifalı ile devrimci bilincini dönüştürdü.

Kahyali muhtarın gün geçtikçe emsaya bağladı. Kimse kendisine selam veripte iki göhit laf etliyordu hatta 99 akımlara bile kendisinden nefret ediyorlardı. O da halkın bu devrimci tepkisine misillemede bulunuyordu. Herşeyin bilge halkından biri Kahyali muhtar tarafından faşist güçlere karbağlanıyordu. Kahyali muhtarın bu ihanetleri saklamaya bile gereksizliyordu. İhtisarsızlığı aşktan yapıyordu. Bahir Çayen ve 9 yoldağı Kızılderinde faşist güçler tarafından katledildikten bilge halka yeniden yoldağı gız yaşa döktü. Ama bu ara tek kişi aşktan sevinirdi ve hatta göhit olan devrimcilere küfür etti. İşte bu hain Kahyali muhtar idi. Deniz Cemal, Yusuf Aylan, Hüseyin İnan faşist güçler tarafından idam edildiği gün senki Karacık bölgesine taş yandı. Halk taş anlam ile kara yasa birtindü. Fakat yine de bu bölgede bir tek kişi sevinç çığlıklarını atıyor ve acılan devrimci göhitlere küfrediyordu. İşte bu hainde Kahyali muhtar idi. Artık başak geldi halkın boğazına dayandı. Halkın ümitsizliği gerçekten sonlandı. Bir gün o bölgenin birinde 99 yaşında bir ihtiyar öldü. Akşam kadar nefes kalmadı. Sonradan duyuldu. Köylü kadınlar ihtiyarı beşere ederek Sıran, Deniz ve Bahir üstüne akşama kadar aşat yakıp gız yaşa döktüler bu olay İbrahim yoldağı ve ben çok şükledik. Faşist güçlere ve Kahyali muhtarına olan devrimci kinimiz iyice bilindi ufak çapta faşistler de dahil olmak üzere bilge halkının tümü bu ihtisarsızın bir an önce temislenmesini istiyorlardı. Gittikimiz her yerde ve her evde halkın bu doğru talebiyle karbağlanıyorduk. Biz o bölgeye halk ihtisarsızın kavalevarını tutuşturarak için gitmiştik. Mecmuis halkın somut taleplerine cevap vermektir. Deniz halk yapınları buçuk böyle devrimci kazanımdır. Kahyali muhtarın temislenmesini isteği ile halkın baş talebi haline gelmişti. İsim için ortak iki yol kalmıyordu. Ya halkın bu haklı talebini yerine getiririz onlardan tecrit oluyorduk ya da bu haklı talebi cevaplandırarak onların günahını kazanır ve onlarla karbağlardık halhette hareketimiz doğru olan ikinci yolu seçti. Bölgede yanlış geliştiğimiz dönemlerde de bu işi tek başına yapmaya düşürdüm. Fakat bunları beğenilmeyen partilerin bir türlü yaratmadım. Bilirizden ilk gürup geldikten bir müddet sonra İbrahim yoldağı halkın baş talebi olan muhtarın temislenmesini eylemini ciddi olarak ele almamıza buardı. Ben ve Devut bu fikre iştinak ettik. İbrahim yoldağı devutla beraber bu eylemi gerçekleştireceğini söyledi. Ben de bu eylem safında bilgenin başta mantakalarında halk içinde propaganda ve acıtıyo gelişmesini yürütmek istiyordum. Burada kabul ettim. İbrahim yoldağı ben bu eyleme neden katılmadığımı bilersen. Yanlıs günün belirtiyim ki bana bu eyleme girme teklifi gelseydi büyük bir istek ve sevide kabul ederdim şu noktayı belirtmekte yarar görüyorum biz komünistler yapmadığımız şeyleri yapmayı düşünmeyiz ve yaptığımız şeylerden dolayı da halkın suçluların suçlusu ve yollarından çekinerek ihtisarsız halkı yapmaz. Gerçekten bu gün ben burada halkımızın baş talebi olan bu eyleme katılmadığımı için ümitsiz duyuyorum ben böyle bir eyleme katılım fiilini gereklı bir devrimci eylemiyorum. Böyle bir katılım gereklinden yoksun olduğun için ümitsiz duyuyorum. Fakat bu eylem mensup olduğum T.K.P.M.L.'nin savayıcıları tarafından hende birşey hareketimizin önderi İbrahim yoldağı tarafından yapıldığı için herşey olduğu gibi şu anda da kavayıcı duyuyorum. Bundan böyle ben böyle bir gereklı meil olmak için T.K.P.M.L.'nin safında onun bir parçası olarak bu eylemler doğrultusunda verdiği direktifler içinde hazır bir nefer olduğumu belirtmek isterim. Partim böyle bir eylemi bana ne zaman olursa olsun görev olarak verdiği an şifalı palatna da olsa kavayıcı kabul edeceğim belirtmek isterim. İfademle isim geçen Haydar Polat'a tamamen. Haydar Polatla usaktan veya yakandan en büyük bir ilişkim olmaktadır. Mit'e ikinci kez işkenceye alındığında Haydar Polat'ın Akçedag Devrimci'indeki ifadesine dayanılarak bu olaya katılımı bana işkence ile kabul ettirildi. Kısaca İbrahim Polat ile bir gahısta tamamen tamamen işkence altında bana expose edilen bir isimdir. Bu eylemden sonra faşist güçler yenilen bölgeye saldırılar. Gelmiş günün tutuk-

ar bir birini kovaladı. Bu olayı fırsat bilerek bölge halkına olan kinlerini kus-
bağladılar. Karakollarda felakeler faaliyete geçti. İlgisi olmayan bir grup köylüye
kence edilerek olay kendilerine zorla kabul ettirildi. Baydar Polat'ta bu grubun için-
de olanlardan biridir. Çünkü faşizmin merkezinden böyle emir gelmişti. Ellerini çabuk tut-
mazlarsa ihbar mekanizmaları felce uğrayabilir. Bu yüzden sayısız köylüler karakollarda
dayak yedi bir genç köylü kızı Diyarbakır'a götürülüp 11 gün Mit'te kendisine işkence
edildi. Bazı köylü gençleri de kendi aralarında türki söyledikleri için Akçadağ'a götü-
rülüp kendilerine dayak atıldı. Sebepi ise Muhtarın ölümüne seviniyorlarmış. Bir köylü
genç Deniz Gezmis, ve yoldaşlarının idamından dolayı duyduğu üzüntüyü açığa verdiği
için dayaktan geçtikten sonra altı ay Malatya hapishanesinde yattı ve üç ayda Adana'ya
sürgün edildi. 4 köylü genç siyah devrimciyiz dedikleri için Kirecik ve Akcaabaat kara-
kollarında dayak tezgahından geçtikten sonra Adana sıkıyönetim K. lığına gönderilip
aylarca içeride tutuldular. Bölgeyi aramalar esnasında evlerinde gezip edilen devrimcile-
rin gazetelerde çıkan resimleri bulunan köylülere karakollarda dayak atıldı. Haklarında
savcılıkça dava açıldı. Ama halk bütün bu zulümlere sevine sevine katlandı. Çünkü en önem-
li bir halk düşmanı temizlenmişti.

Halkın bu doğru ve haklı tepkisini anında ve yerinde değerlendiren T.K.P.M.L.
Kahyalı muhtarını hedef seçti. Nitekim onun temizlenmesinden sonra kitlelerin yüreğine
soğuk su serpildi. Bylem kitleler tarafından memnuniyetle karşılandı. Kitleler aylarca
kendi aralarında bu olayın politik yorumunu yaptılar. Herçürüm yerinde bir hareket oldu.
Sözleriyle sonuca bağlanıyorum. Bölgedeki yoksul ve orta sınıflı köylülerin yürekleri dev-
rimcilere karşı sempati ve güvenle dolarken çevredeki tefeci ve garicilerin yüreklerine
de korku kışkı ve üzüntü doldu. Kısaca hangi cepheden bakılarsa bakılsın T.K.P.M.L.'nin
ortaya koyduğu bu eylemle halkın somut ihtiyacına cevap veren isabetli bir eylem olduğu
ortaya çıkıyor.

Yoldaş İbrahim Kaypalcıyanın doğru önderliğinde rayına oturan T.K.P.M.L. ve on-
un silahlı gücü olan TIKKO devrim mücadelesi sürecinde Türkiye halklarının somut ih-
tiyacına cevaplandırmak için daha büyük bir amaçla mücadeleye girecektir. T.K.P.M.L. ve
TIKKO devrim mücadelesi sürecinde daha çok isabetli eylemler Türkiye halklarına arma-
ğan edecektir. T.K.P.M.L.'nin hedefi olan yüce komünizmi gerçekleştirene kadar Türkiye
proletaryasının öncülük edecektir dedi. Ve ilaveten sorguya uygun olarak hazırladığını
bildirdiği 15 sayfadan ibaret ve 9.1.1974 tarihli dilekgesini ibraz etti alınan dilek-
genin kaydı yapılarak dosyaya kondu.

Sanığın 8.3.1973 tarihinde As. Savcılıkça tesbit edilen ifadesi okundu. Mahiyeti
anlaşıldı.

Sanıktan soruldu. Bu ifadeyi kabul etmiyorum çünkü bazı hususları doğru değildir
giriştığım faaliyetleri sorguda belirtmiştim dedi.

Sanığın 10.7.1973 tarihinde As. Savcılıkça tesbit edilen ifadesi okundu mahiyeti
anlaşıldı.

Sanıktan soruldu. Muhtarın öldürülmesi olayında bildiklerimi yazılı sorguda
ve duruşma sırasındaki sorguda etraflı olarak anlattım bunun haricindeki ifadelerin
doğru değildir bunlar tamamen savcılığın yasadışı şeylerdir tekrar emniyete götürü-
lürüm düşüncesiyle imza etmek mecburiyetinde kaldım dedi.

Sanığın aynı tarihli ek sorgusu okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanıktan soruldu. Bu ifade doğru ve bana aittir dedi.

Sanığın 22/6/1973 tarihinde emniyetçe tesbit edilen ifadesinin hadise ile
ilgili kısımları okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanıktan soruldu. Bu ifadeyi kabul etmiyorum kabul etmeme nedenlerini sorgu sı-
rasında belirtmiştim benim T.K.P.M.L.'nin koordinasyon komitesi üyesi olduğumu ve İstan-
bul sorumluları kimlerdir isimlerini bildirmem gerektiğindeki kısımları ile yine sorguya
aykırı düşen kısımlarında işkence ile ifedemi aldıklarından bu ifadeyi kabul etmiyor-
um dedi.

SORUŞTURMA DÜŞÜNÜLDÜ : Vaktin gecikmesi nedeniyle sorguya devam etmek üzere duruşma-
nın aynı gün saat 14.00'de tehirine karar verilip açıklandı. 10.1.1974

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

S. KATİBİ

Duruşmanın tehir edildiği muayyen saatte mahkeme kurulu eski gibi Savcı Hakim Md. Yzb. Yaşar Değerli ve sabit katibi Selahattin Güzeycan hazır oldukları halde duruşma salonuna gelindiğinde sanıklar ve müdafilerin yerlerine alındıkları görüldü.

Yapılan tetkikte bir evvelki celse hazır bulunmayan sanık müdafilerden avukat İsmail Hakkı Altan ve Durmuş Ali Aydın'ın gelmiş oldukları görülerek yerlerine alındılar.

Sanıklar ve müdafilerin yüzlerine karşı açık duruşmaya devamla dosya tetkik edildi. Bir evvelki celse sanık Ali Taşyapan'a ait olup okunan emniyet ifadesi tarihinin duruşma zaptınının 78 nci sayfası da yazılı olduğu şekilde 25/6/1973 tarihli olayı 5/3/973 tarihli olduğu anlaşılarak zabıttaki yanlışlığın bu şekilde düzeltildiği taraflara hatırlatıldı.

Sanık Ali Taşyapan'ın emniyetçe tesbit edilen 25/6/1973 tarihli ifadesi okundu. Mahiyeti anlaşıldı.

Sanık Ali Taşyapan'dan soruldu: Hadiseyi etraflı bir şekilde sorgusunda izah etmişim. Bu ifadede diğer emniyet ifadesinin muhtar olayı hariç bir benzeridir. Sorgusunda da belirtmişim gibi muhtarı öldürülmesi olayına ben karışmadım. Muhtar olayı ile alakalı bir yazı yazmışlar bana da kağıt verdiler. Ben kağıdı okuyarak el yazıyla dikte ettim onlar bilahere bu ifadeyi saptı aldılar. Esasen Haydar Polat'ın Ağca'da Savcılığında alınan bir ifadesine uygun olarak hadiseyi hikaye etmişler ve yine o ifadede bir köylü diye geçen şahsı bana İbrahim Polat olarak yazdırdılar. Bende fasla emniyet görmemek için zaptı imzalamak mecburiyetinde kaldım dedi.

Sanığın 14/2/973 tarihinde Kayseri Emniyet 1 nci Şubede tesbit edilmiş olan ifadesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanıktan soruldu: Bu ifade tamamen asilsiz bir ifadedir. Bir kısmını ben söyledim, bir kısmını kendileri ilave ettiler. Mesela Kayseri'ye İstanbul'dan değil Malatya'dan gitmiştik. Neden bu şekilde yazdıklarını bilmez. Esasen sorgusunda karıştığı faaliyetleri anlattım dedi.

Soruldu: Emniyet ifadesinin okunmasından sonra biraz evvel saptı muhtarın öldürülmesi olayına karışan köylü ifadesi Haydar Polat'ın ifadesinde geçmemiştir. Cem Semel'in ifadesinde geçmiş, o yolda bana epeyce ile köylünün İbrahim Polat olarak el yazıyla yazılması temin edildi. Üzerimde çıkan 1750 lira para anne tarafından bana verilmişti. Zaptolunda ve hala bana verilmedi dedi.

Sanığın muhtar olayı ile ilgili el yazısı ifadesi okundu. Mahiyeti anlaşıldı.

Sanıktan soruldu: El yazısı bana aittir. Bu el yazısı ifadesi biraz evvel bahsettiğim şekilde diğer bir kağıda yazılan yazının el yazıyla kağıtlara aktarılmasından ibarettir. Bilahere bu hadise hakkında yine biraz evvel okunan emniyet ifadesi tutuldu. Bende imzalamak mecburiyetinde kaldım dedi.

Sanığın 8/3/973 tarihinde tutuklanması sırasında verdiği olduğu ifadesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanıktan soruldu: Okunan ifade bana aittir. O sırada Savcılıkla mahkemeyi ayırt edemediğimden okunan şekilde ifade verdim dedi.

Sanığın mevcut ifadeleri arasında görülen kısmi aykırılık nedeniyle kendisinden tekrar soruldu: Cevaben; okunan ifadeler arasında bir kısım aykırılıklar vardır. Duruşma sırasında yaptığım sorgu haricinde kalan ifadeler tam olarak benim ifaden değildir. Eklenen hususlar vardır. Duruşma sırasında yaptığım sorguda olayları gerçeğe uygun şekilde izah ettim dedi.

Soruldu: Cevaben; emniyette ve Askeri Savcılıkta ifadelerim alınırken bazı hususları ben söylemişim ve bilhassa emniyette bazı hususlar emniyetçe saptı geçirildi. O sıralarda unuttuğum için olacak İrfan Çelik ve Alpaslan Üstürk ile Malatya'da buluştuktan sonra söylemişim dedi.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu'ndan soruldu: Sanık Ali Taşyapan'ın ifadesine karşı bir diyeceğim yoktur dedi.

Sanık Cem Somel'den soruldu: Sanık Ali Taşyapan'ın ifadesine karşı bir diyeceğim yoktur dedi.

Askeri Savcı söz isteyerek; biz sanıkların sorgularından sonra teker teker söz istemeyeceğiz. Bu sorgular bittikten sonra bilhassa Savcılıkta ifadeleri tesbit edilirken maruz kaldıkları muameleyle dair bazı söyleyeceklerimiz vardır dedi.

Sanık Muzaffer Oruçoğlu'nun istemi üzerine tekrar söz alan As? Savcı; biraz evvelki beyanında emniyet ve Askeri Savcılıkta tesbit olunan ifade sırasındaki maruz kalınan hareketler hakkında sorgular bitince erdikten sonra konuşacağız dedi.

Sanık Mehmet Çiçek'in 10/1/1974 tarihli dilekçesi okundu mahiyeti anlaşıldı.

Sanıklardan Musa SÖĞÜT müdafii avukat Nebil Varny söz isteyerek dosya müdarecatı, tutuklu kaldığı süre ve hakkında T.C.Y.nun 55 nci maddesinin uygulanacağı sözüne alınarak tahliyesine karar verilmesini talep ederim dedi.

Sanıklardan Aslak Kılıç müdafii avukat İsmail Hakkı Altan Anayasaya aykırılık hususunda bir talebinin olduğunu, buna ait dilekçesini okunak istediğini bildirdi.

Avukat İsmail Hakkı Altan 9 sayfadan ibaret 10 Ocak 1974 tarihli dilekçesini bizzat okudu.

Askeri Savcıdan tahliye talepleri ve Anayasaya aykırılık hususunda dair talepler hakkında ne diyeceği sorulduğunda; Musa SÖĞÜT ve Mehmet Çiçek hakkındaki tahliye taleplerine katılmıyoruz. Çünkü kendilerine isnat edilen suçların vasıf ve mahiyetleri ile tutuklu kaldıkları süreler göz önüne alındığında tahliyeye gerektirir bir durum yoktur. Sanıklar vekili avukat Altan'ın Yasalar üstü bir düşünce ile ileri sürdüğü Anayasaya aykırılık iddiası konusunda mahkemece esasen bir karar verilmiş ve bu konudaki mahkeme görüşü tebeyyün etmiş bulunmakla yeniden bir karar ittibazına mahal olmadığı kanısındayız. Bu arada geçen celse sanıklar vekili avukat Varny'na başka bir olaya ilişkin olarak mahkememize sunmuş bulunduğu ve avukat Arınır'ın müracaatını içeren Prof. Öztekin'in görüşleri sıkıyönetim mahkemelerinde yürütülmekte olan başka bir dava ile ilgili bulunduğundan bir suretinin esas davaya ithali bakımından Savcılığımıza gönderilmesi konu-

sonunda bir karar ittihazını arz ve talep ederiz dedi.

Sanıklar müdafii avukat Nebil Varuy söz isteyerek; bulunduğu Prof. Öztekin'e a't belgede suç unsuru bulunduğu Savcılık tarafından ima edilmek isteniyorsa bunu savunma hakkına yapılmış bir baskı olarak kabul ediyoruz ve mahkemenin bu baskıyı kabul etmeyeceğine inanıyoruz dedi.

Tekrar söz isteyen Askeri Savcı bu hususu tavahih etmek istemiyor. Biz sadece Prof. Öztekin'in görüşlerinin sıkıyönetim mahkemelerinde görülmekte olan saat bir olaya ilişkin olması nedeniyle belki bu olayı ruyet eden mahkemeyi tenvir eder veya yararlı olur düşüncesiyle işbu talebi yapmış bulunuyoruz dedi.

Sanıklar müdafii avukat Nebil Varuy tekrar söz isteyerek; konuşma mevzuu olan Prof. Öztekin'in yazısı İstanbul Barosu dergisinde neşredilmiştir. Bu başka bir mahkemeye verilmek isteniyorsa dergiyi vermek kafi gelir idi dedi.

GEREKİ DÜŞÜNÜLMÜŞ: 1- Sanıklardan Aslan Kılıç müdafii avukat İsmail Hakkı Altan'ın bizzat okuduğu dilekçesinde belirttiği şekilde Anayasaya aykırılık iddiası talebinin tetkik edilerek gereken kararın müteakip celse açıklanmasına,

2- Sanıklardan Mehmet Çiçek'in ve keza sanıklardan Musa Şen-ğüt hakkında vekili avukat Nebil Varuy tarafından yapılan tahliye talebinin tetkik edilerek gerekli kararın müteakip celse açıklanmasına,

3- Sanıklardan Kuzaffer Oruçoğlu müdafii avukat Nebil Varuy tarafından sanık müdafininin duruşma Kidepli Hakim vasıtası ile müvekkiline sual tevcihine karar verilmesine dair 9/1/974 tarihli celsede şifalı olarak yaptığı ve duruşma zaptına geçirilen beyanından sonra Prof. Dr. Öztekin Tosun'un bu hususa dair görüşlerini ihtiva eden 20/7/973 tarihli mütalaası ibraz edildiğinden kayda alınıp dava dosyasına ithal edildiğine ve Askeri Savcının her zaman dava dosyasını tetkik ederek ve gerekli gördüğü belgelerin suretini almaya hakkı bulunduğuna göre Askeri Savcının duruşma zaptına geçirilmiş olan talebi hakkında bir karar ittihazına mahal olmadığına,

4- Tutuk sanıkların tutukluluk hallerinin devasına ve müteakip duruşma günü hazır bulundurulmaları için Sıkıyönetim An. Savcılığına müzekkere yazılmasına ve duruşmanın 15/1/974 Salı günü saat 09.30'a tehirine oybirliği ile karar verilip açıklandı. 10/1/974

BASKAN

UYE

UYE

Z. KARİMİ